STE JAARGANG No. 9772 DINSDAG 18 MAART 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 — Telefoon: Redactie: 23838. — Advertenties: 23350 — Abonnementen en Bezorging: 24399 — Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Brokopondoplan biedt weinig mogelijkheden tot terugkeer voor Surinamers uit buitenland

Hoogstens plaats voor een beperkt aantal specialisten

(Van onze correspondent)

Paramaribo: — Wat zullen onze kansen zijn om naar het geboorteland terug te keren als het Brokopondoplan in uitvoering komt. Deze vraag is, het spreekt vanzelf, de laatste tijd opgekomen bij veel Surinamers die buiten het geboorteland hun bestaan hebben moeten zoeken omdat het eigen land niet voldoende werkgelegenheid bood.

In hun geestdrift over het gigantische plan hebben enkele Surinaamse kopstukken zich laten verleiden tot voorspiegelingen over repatriatie van landgenoten die indertijd om economische redenen hebben moeten emigreren. Maar laat de vraag meteen beantwoord worden: zulke voorspiegelingen missen vaste grond, en de kansen zijn niet groot.

Sedert het Brokopondoplan aan de orde is gesteld, is het in alle toonaarden toegejuicht als het project dat de glimlach op Surinames gelaat zal brengen. En terecht.

Behalve zijn rechtstreekse vruchten (z.a, goedkope electrische energie, een aluminiumfabriek, later een aluinaarde-fabriek, de onmiddellijke werkverschaffing) levert het plan een serie niet te onderschatten nevenvoordelen op (o.a. verbetering en uitbreiding van landbouw, visserij en scheepvaart door de waterbeheersing, tourisme, opleving in de industrie door ruimere en goedkopere energie, enz.)

Zowel tijdens de bouwperiode van de stuwdam en de aluminiumfabriek, die samen klaar moeten komen, als daarna zal er een aanzienlijke werkverruiming moeten zijn.

Waar zullen al deze voor een niet onbelangrijk deel geschoolde arbeiders vandaan gehaald moeten worden? Het is deze vraag die ongegronde verwachtingen over repatriatie heeft gewekt.

Voor de dambouw zullen naar raming ongeveer 1800 man nodig zijn. Waar aan dit leger te komen?

Bij de werving van arbeiderskrachten voor recente werken buiten Paramaribo o.a. voor bereidende werkzaamheden voor het Brokopondoplan, vernieuwing vliegveld Zanderij dat met zijn 3 km startbaan nu een der beste in het Caraibische gebied is) is gebleken dat men het practisch zonder arbeiders uit Paramaribo kan stellen wat betreft ongeschoolde krachten.

Op grond van deze ervaring wordt voorzien dat zelfs het Brokopondoplan het werkloosheidsvraagstuk in Paramaribo niet radicaal zal opruimen.

Minder eenvoudig is het om een groot aantal geschoolde arbeiders ter beschikking te krijgen, en dat zonder de bestaande bedrijven te ontwrichten. Het Planbureau Suriname is voortvarend tewerk gegaan om deze moeilijkheid op te lossen. Het is een grote opleiding begonnen om tegen de tijd dat ze nodig zullen zijn, een brede verscheidenheid van geschoolde en halfgeschoolde krachten gereed te hebben, van metaalbewerkers af tot verplegers toe, van bulldozerdrijvers af tot klerken toe.

Op een aantal cursussen heeft het Planbureau jongelieden in opleiding. Sommigen zitten in het oerwoud, waar ze met zwaar materiaal leren omgaan en tegelijkertijd de weg Zanderij-Brokopondo aanleggen. Zo worden twee vliegen in een klap geslaakt. Anderen zijn in de leer geplaatst bij diverse bedrijven. Een opleidingskamp ligt te Brokopondo zelf waar jonge boslanders met opmerkelijke ijver een cursus volgen die hen als halfgeschoolde krachten zal afleveren.

Uit het bovenstaande blijkt, dat de Surinaamse gemeenschap uit eigen krachten en middelen in de behoefte aan werkers zal kunnen voorzien. Indien er toch nog plaats zal zijn voor krachten van buiten, zullen het slechts enkele zeer gespecialiseerde mensen zijn.

Er komt nog een andere factor bij, die repatriatie minder aantrekkelijk maakt financieel bekeken. Terzake deskundigen hebben indertijd reeds bekeken of zulk een grote investatie geen ongewenste inflationaire gevolgen zal meebrengen. De volgende prognose werd gemaakt.

Bij een investatie van S/ 120.000.000, zal ruim S/ 80 mln. naar het buitenland gaan voor de machines e.d.

Van de resterende S/ 40 mln wordt geschat dat de helft haar weg ook naar het buitenland zal vinden via de import. Binnenlands komt dan in omloop S/ 20mln, uitgestreken over de 5 jaren van de dambouw, ofwel gemiddeld S/ 4mln per jaar.

Dit acht men geen bedrag waarvan inflatie gevreesd behoeft te worden. Het impliceert evenwel ook dat er geen „boom" verwacht behoeft te worden. De lonen zullen op het peil der bestbetaalde zijn, maar dat is nog altijd niet zo hoog als op de (overigens ook duurdere) Antillen.

Surinamers in het buitenland, die wellicht van terugkeer naar het vaderland droomden, doen er wel aan de nuchtere feiten goed te bekijken en geen schepen of bruggen voortijdig achter zich te verbranden.

Film over reis van Prinses BEATRIX in roulatie

Amsterdam. — Sedert vrijdag 14 maart is de kleurenfilm, die Polygoon-Profilti van de reis van prinses Beatrix naar de Nederlandse Antillen en Suriname heeft laten vervaardigen, in roulatie gebracht. De film, die wordt uitgebracht onder de titel „Onze Kroonprinses in de West", heeft een vertoningsduur van ongevuur een half uur. Karel Das van Grol fungeerde als leider van 'de filmgroep. Philip Bloemendal en Jan Damshuizer verzorgden montage en commentaar.

Laat Sjah zich niet van zijn vrouw scheiden?

Echtscheidingsplechtigheid voor enkele dagen opgeschort

Teheran. — Perzische functionarissen begaven zich vandaag naar het vorstelijk paleis te Teheran om de formaliteiten voor de echtscheiding tussen de Sjah en koningin Soraya te vervullen, maar er kwam onverwacht een kink in de kabel. Kort na hun aankomst verlieten zij het paleis weer, de Iman (Godsdienstig hoofd) van Teheran, Ayatillah Seyed Hassan deelde mede, dat de plechtigheid voor enkele dagen is opgeschort.

De griffier van het Hof, Mir Eskandari, had de Iman naar het paleis vergezeld om deze bij te staan in de vervulling van de juridische en godsdienstige formaliteiten van de echtscheiding.

Van de zijde van de Perzische ambassade te Keulen (West-Duitsland) sprak men zijn verwondering uit over de berichten uit Teheran, dat het vervullen van de echtscheidingsformaliteiten is uitgesteld. Koningin Soraya verblijft in Keulen bij haar vader, de Perzische gezant.

Gevraagd naar de mogelijkheid, of de Sjah van een scheiding heeft afgezien, antwoordde een functionaris van de ambassade: „Alles is mogelijk."

De echtscheiding is niet wettig zonder de juridische en godsdienstige formaliteiten.

Cubaanse vrijheidsvlag op Eiffeltoren

Parijs. — Partijgangers van de Cubaanse vrijheidsstrijder Fidel Castro hebben op de eerste etage van de Eiffeltoren de vlag van de Cubaanse opstandelingen ontplooid. Twee Cubaanse studenten zijn er in geslaagd deze rood-zwarte vlag, die 10 bij 3 meter mat, te bevestigen aan het balkon van de eerste verdieping van de Eiffeltoren, zodat ale passerende Parijzenaars kennis konden nemen van de met witte letters op deze vlag geschreven leuze: „Vrijheid voor Cuba". Het is alleen niet duidelijk welk praktisch effekt deze stunt op de ontwikkeling van de politieke toestand op Cuba zal hebben.

Aan het stalletje van Miep Diekmann, die in april onder auspiciën van de Sticusa lezingen hoopt te houden over „Het goede Kinderboek", verdringen zich (van l. naar r.): Lila, Andy en Ernest da Costa. Achter Andy staat zijn broer Collin. Miep Dickmann ziet lachend toe.

Min. JONCKHEER waarschijnlijk deze week naar Antillen

Willemstad. — Naar uit Den Haag wordt vernomen, zou minister-president Jonckheer het plan hebben nog deze week naar de Nederlandse Antillen terug te keren. De datum van de terugkeer staat echter nog niet vast.

Dit portret van H.M. Koningin Juliana werd geschilderd door Sierk Schröder te Wassenaar, in opdracht van de minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen. bestemd voor de vergaderzaal van de afdeling voor de Geschillen van Bestuur van de Raad van State.

Jong Curacao gaf op Haagse boekenmarkt acte de présence

De Nederlandse Boekenweek 1958 is weer afgesloten met de traditionele boekenmarkt, of liever gezegd, met de drie boekenmarkten in de Bijenkorf van Amsterdam, Rotterdam en Den Haag. Op deze tiende boekenmarkt hebben bekende schrijvers en romanciers elkanders boeken aangeprezen en verkocht in de hoofdstand, terwijl liefhebbers van ruimtevaart, sience-fiction e.d. in de Maasstad hun hart konden ophalen.

Ik heb een paar genoeglijke uren doorgebracht in de Bijkorf van de Bijenkorf in Den Haag, waar de jeugd kennis heeft kunnen maken met de schrijvers en schrijfsters, die hun talloze onvergetelijke uren bezorgen.

Neemt U rustig van mij aan, dat het een aangename kennismaking is geweest! Er heerste een ongedwongen sfeer en de spontaniteit, die in de vele gesprekken tussen auteur en kind te merken viel, was in één woord vertederend. Zo luisterde ik een gesprek af tussen een knaapje van een jaar of negen en de schrijver Nowee, bekend om zijn Arendsoog-serie. Het stalletje trok onmiddellijk de aandacht door een originele Indianentooi, die de schrijver zeer zorgvuldig had vastgespijkerd.

Autogrammen-jacht

„Vertelt U eens wat over dit boek, waar gaat het over?"

Geduldig en glimlachend voldeed de heer Nowee aan het verzoek. Het jongetje luisterde aandachtig, omringd door zijn vrienden. Plotseling interrumpeerde hij de schrijver: „Neen, ik vind er toch niet veel aan. Ik ga eens verder op. Geef mij alvast Uw handtekening maar.."

Wat in vroeger jaren bij wijze van uitzondering gebeurde, is thans uitgegroeid tot een sport, die met zulk een ijver en toewijding wordt beoefend, dat de auteurs tegen zes uur stellig met verkrampte vingers

(vervolg naar pag. 6)

Kelners in Hotel Curacao staken

Willemstad. — Naar wij vernemen, zijn de kelners van Hotel Curaçao Intercontinental gistermiddag om 8.00 uur in staking gegaan. De manager van het hotel deelde ons mede, dat de waiters het werk hebben neergelegd, omdat hij gisteravond een hunner, wiens proeftijd nog niet ten einde was, had ontslagen.

De Vakbond gaf een andere lezing van het geval. Volgens een woordvoerder van deze bond wensen de kelners door hun aktie tot uitdrukking te brengen, dat zij niet tevreden zijn met hun salaris.

VENEZUELA weer lid van Internat. Arbeidsorganisatie

Génève. — Venezuela heeft zich weer aangesloten bij de Internationale Arbeidsorganisatie, zo is gisteren te Génève bekend gemaakt.

De Venezolaanse minister van Buitenlandse Zaken, Oscar Garcia Velutini, stelde de organisatie ervan in kennis, dat de Venezolaanse regering bereid is haar verplichtingen krachtens de statuten van de Internationale Arbeidsorganisatie te hervatten.

In 1955 trok de Venezolaanse regering van Marcos Perez Jimenez zich uit de organisatie terug wegens de heftige kritiek, die door de vakbondsleiders werd uitgeoefend op de gang van zaken in Venezuela. De terugtrekking werd in 1957 van kracht.

„VANGUARD" heeft levensduur van vijf tot tien jaar

Zender, die op zonne-energie werkt, zal onbeperkt blijven uitzenden

New York. — De Amerikaanse Marine is er zoals gemeld gisteren in geslaagd met behulp van een Vanguard-Raket een tweede Amerikaanse kunstmaan in haar baan te brengen, zodat er nu drie kunstmanen om de aarde draaien: De Russische Spoetnik 2, de Verkenner van het Amerikaanse leger en de Vanguard.

De slanke driedelige Vanguardraket met de slechts 16 cm grote satelliet steeg vlot op. Het officiële Sovjet-bureau Tass meldde maandagavond de geslaagde lancering, zonder enige commentaar.

Dr John Hagen, de direkteur van het Vanguard-projekt, heeft verklaard, dat de vrijwel bolvormige Vanguard-satelliet en het derde deel van de raket met een snelheid van 29.000 tot 30.500 km. per uur een baan beschrijving, waarvan de afstand tot de aarde varieert van 4000 km. tot 640 km. De satelliet heeft volgens dr Hagen een levensduur van vijf tot tien jaar, de omlooptijd bedraagt 135 minuten. De baan van de Vanguard maakt een hoek van 33 graden met de evenaar, waardoor de kunstmaan in Europa, met uitzondering van het zuiden van de Sovjet-Unie, niet zal kunnen worden gezien.

De Vanguard heeft twee zenders, waarvan er een op zonne-energie werkt en mogelijk dus, zolang de satelliet bestaat, zal blijven uitzenden. De zenders seinen o.a. gegevens uit over de hitte van de zon en de temperatuur van de kosmische ruimte.

Dr Hagen verklaarde voorts nog, dat tijdens het lopende geofysische jaar nog zeven pogingen zullen worden gedaan om volledig uitgeruste Amerikaanse satellieten het luchtruim in te zenden.

De nu gelanceerde Vanguard is, evenals de Verkenner I, een proefsatelliet. De volgende kunstmanen zullen verder in de ruimte doordringen en dr Hagen achtte het niet uitgesloten, dat binnen een jaar een kunstmaan gelanceerd zal worden, die een reis rondom de maan maakt.

L.R.D. dag en nacht in verbinding met A'dam en New York

Willemstad. — In verband met de staking bij de KLM en de daaruit voortvloeiende vertraging met de luchtpost zal de telegrafische verbinding der Lands Radio Dienst met Amsterdam en New York met ingang van heden dag en nacht bestaan — aldus een mededeling van de direktie der LRD.

Geen kiezer bleef in Sovjet-Unie thuis

Moskou. — Het officiële Sovjetpersbureau Tass meldt, dat 133 miljoen kiezers — 99,97 procent van het kiezerskorps — zondag hebben gestemd bij de verkiezingen voor een nieuwe opperste Sovjet. 99,67 Procent van de kiezers stemde voor de officiële kandidaten voor de Raad van de Unie en 99,72 procent voor die van de Raad der Nationaliteiten.

Dit zijn de Nederlandse zomerpostzegels 1958! Ze zijn dit jaar gewijd aan de Nederlandse klederdrachten. De toeslag zal worden gebruikt voor sociale en culturele doeleinden. De zegels zijn verkrijgbaar van 28 april tot 22 juni.

Nieuw bestuur Sint Vincentiuskring

Willemstad. — De St. Vincentiuskring koos een nieuw bestuur als voorzitter werd de heer Diego Concepcion gekozen. Zijn medebestuurs leden zijn Julio Coffie Amos F. Nita en Flip Ridderstaat. Als leden van de Kas-commissie werden voorgedragen. Gregorio S. Martina Julio Lucas en Enr. Ignacio.

Naar aanleiding van 't aftreden van de heer Enrique Ignacio hield Frater Casimirus een korte toespraak waarin hij diep gevoelde dank betuigde voor alles wat de heer Ignacio voor de St. Vincentiuskring heeft gedaan.

De heer Ignacio is een der verdienstelijkste leden van genoemde kring. Drie jaren achtereenvolgens bekleedde hij de post van voorzitter en jarenlang was hij in andere functies lid van 't bestuur van de St. Vincentiuskring. Een hartelijk woord van dank was dus hier wel op zijn plaats.

De klok die op lichtenergie loopt

Willemstad. — Naar aanleiding van de mededeling in ons blad van 5 Maart betreffende een uit de Verenigde Staten geïmporteerde klok die op lichtenergie loopt, berichtte de fa. Spritzer & Fuhrmann ons, dat zij reeds sinds enige maanden een klok van de beroemde Zwitserse horlogemakers PATEK PHILIPPE heeft, welke eveneens op lichtenergie loopt.

Reeds enige jaren hebben de technici van deze fabriek naar een oplossing gezocht om licht-energie te gebruiken als krachtbron voor een klok.

Uit de aard der zaak waren heel wat experimenten nodig om tot een resultaat te komen, dat aan de hoge eisen voldoet, welke in deze fabriek worden gesteld.

Het ging er namelijk niet om, zonder meer een klok te vervaardigen, doch om een klok, welke, zowel naar mechanisme als naar uiterlijk waardig was, de naam deze fabriek te dragen.

De klok is dan ook inderdaad bijzonder fraai en voldoet aan de hoogste eisen van precisie. — De photo-electrische cel neemt uit de aard der zaak een prominente plaats in. Deze cel is buitengewoon lichtgevoelig en verdraagt een lichtinval van meerdere duizenden lux (vol daglicht). De micro-motor, die een collector ring heeft met drie gouden segmenten wordt reeds aan gang gebracht door een stroom van slechts enkele miliampères.

Het uurwerk is op een bijzondere wijze uitgebalanceerd en er werden 28 stenen in verwerkt. Het horizontale balans-wiel dat een bi-metale samenstelling heeft, garandeert zowel accuraatheid alsook een compensatie tegen temperatuur wisselingen.

— Bij controle gedurende een langere tijd bleken variaties van een seconde op de 24 uur voor te komen. —

De klok behoeft per 24 uur slechts een totaal van vier uren bloot gesteld te worden aan 'n lichtbron van 200 lux (hetgeen overeenkomt met een leeslamp) om steeds door te kunnen lopen, zonder dat gebruik gemaakt behoeft te worden van de micro-accumulator, welke op zichzelf een reserve krachtbron vormt, die voldoende is om de klok een vol jaar te laten lopen.

Hipico Antiliano

Willemstad. — Het was een gezellige drukte, die er donderdagmorgen op het terrein van Scherpenheuvel heerste. Een groot aantal paardenliefhebbers was er aanwezig om de nieuwe aanwinst van de Hipico Antiliano te bezichtigen. De heer Monte gaf ons een uitleg van het een en ander.

De paarden werden aangekocht van de 5 y 6 races van Venezuela met het doel de paardenrennen op Papaya aantrekkelijker te maken. De Hipico Antiliano heeft grootste plannen voor de toekomst o.a. het uitschrijven van een obligatielening, verdeeld in 500 aandelen van elk f 100.—.

Met het te verkrijgen kapitaal wil men de race-banen moderniseren. Er zal dan ook een tribune worden bijgebouwd, terwijl men van plan 's het middenveld als sportveld voor voetbal en baseball in te richten.

Aan lokale jockeys wordt de gelegenheid geboden te trainen onder leiding van de bekende Venezolaanse jockey José Tomas Yanez. De verzorging van de renpaarden is toevertrouwd aan de vakkundige Rafael Peraza (ex-jockey), die de stichting tevens van advies zal dienen.

Ook de stallen op Papaya zullen zo gauw mogelijk gemoderniseerd worden. Binnenkort hoopt men races op de renbanen van Papaya te houden.

Lezingen prof. J. E. JONCKERS

Willemstad. — Het Cultureel Centrum Curaçao en het Juridisch Genootschap verzoeken ons mede te delen, dat prof. dr. J.E. Jonckers op woensdagavond 19 maart om 8 uur in het Kransgebouw het tweede deel van zijn lezing zal vervolgen over: „Moderne methoden bij bewijsvoering." Hij zal dan behandel de morele, ethische en jurische aspecten van de eventuele aanvaarding van deze methoden tegenover de huidige daartegenover staat in verschillende kringen en in verschillende landen.

Op donderdagavond 20 maart zal professor Jonckers spreken over: „Geweten - Wet- Strafrechter."

Jaarlijkse recollectie R.K.V. St. Thomaskring

Willemstad. — Zoals het jaarlijks gebruikelijk is, wordt op zondag 23 maart a.s. wederom de recollectie van de R.K.V. St. Thomaskring gehouden op Scherpenheuvel.

De recollectie vangt aan om acht uur 's morgens en is om zes uur afgelopen. Aan het einde wordt er een diner gegeven.

Ofschoon dit voor de leden is, wordt introductie evenwel toegejuichd. De leiding van de recollectie berust bij de Z.E. heer Terpstra.

Voor opgave tot deelname en voor inlichtingen kunt men zich wenden tot de heer A Donker (tel. 12859).

Bestuursfuncties basketball-bond

Willemstad. — De functies in het Bestuur van de „Curaçaose Basketball Bond", voor het verenigingsjaar 1958, zijn als volgt verdeeld:
E. A. J. Römer, Voorzitter
Mr. G. Hermans- Onder-Voorzitter
Drs. V. A. Servage- 1ste Secr.
E. Mohamed- 2de Secr.
H. Kamperveen- 1ste Penningm.
R. Barrow- 2de Penningmeester.
H. Stomp- Commissaris.
Het correspondentie-adres is voortaan P. O. Box 566.

K.L.M. diensten gaan gewoon door

Willemstad. — De direktie van het Caraibisch Bedrijf van de K.L.M. deelt het volgende mede:

In verband met de staking van de vliegers van de K.L.M. in Nederland hebben de vliegers van het Caraibisch Bedrijf besloten voorlopig de normale diensten van het Caraibisch Bedrijf uitvoeren. Dit betekent, dat de K.L.M. haar dagelijkse dienst op Miami via de tussenstations, haar dagelijkse diensten op Aruba, Bonaire en Caracas, haar 2 maal per weekse dienst op Mexico, Suriname en St. Maarten, de driemaal per weekse dienst op Maracaibo en de 1 maal per weekse dienst op St. Kitts zal blijven uitvoeren.

De K.L.M. is zich ten volle bewust van haar verantwoordelijkheid tegenover de passagiers en zal al het mogelijke doen de passagiers op de kortst mogelijke wijze op hun plaats van bestemming buiten het Caraibisch gebied te brengen. Dit geschiedt dan met diensten van andere luchtvaartmaatschappijen.

De K.L.M. en haar agenten blijven dus de reizen voor hun passagiers ten volle verzorgen. Het passage-kantoor van de K.L.M. op Curaçao zal in verband hiermede open blijven tot 7.30 uur des avonds.

De K.L.M. hoopt, dat de bestaande moeilijkheden spoedig tot het verleden behoren en dat zij zelf de passagiers met de van ouds bekende service naar hun bestemming kan vervoeren.

Nieuws V.V.P. „CURACAO"

Willemstad. — Op zondag 16 maart 1958 hield de Vereniging van Postduivenhouders „Curaçao" haar eerste wedvlucht uit een serie van 5 gevlogen vanaf Westpunt. Aan deze vlucht namen 10 liefhebbers deel met een totaal van 95 ingekorfde duiven. De hoogst gemiddelde snelheid bedraagt op deze vlucht was 727,03 meter per minuut.

De uitslag was als volgt:
A. Coffie: 1 — 2 — 3 — 6 — 7 — 17 — 18
I. Rog: 4 — 8 — 9 — 16 — 25
F. Desentina: 5 — 12 — 21 — 22
P. Kooks: 10 — 13 — 20 — 24
C. Desentina: 11 — 26
J. Hooi: 14 — 15 — 19 — 27 — 28 — 29 — 30 — 31 — 32
S. Martis: 23.

Onaangewezen vogels:

A. Coffie	580 p
I. Rog	355 p
J. Hooi	347 p
F. Desentina	256 p
P. Kooks	238 pt
C. Desentina	110 pt
S. Martis	43 pt

Aangewezen vogels:

F. Desentina	100 pt
C. Desentina	89 pt
A. Coffie	78 pt
P. Kooks	67 pt
J. Hooi	56 pt

Heer S. L. Maduro consul van LIBERIA op Curacao

Willemstad. — De heer Stanley L. Maduro is voorlopig erkend en toegelaten, op de voet van Nederlander, als Consul van Liberia op Curaçao.

—:—

Wenen. — De Oostenrijkse Bondskanselier. Raab, zal van 13 tot 20 juli een officieel bezoek aan de Sowjet-Unie brengen, aldus is te Wenen officieel meegedeeld.

Raab zou in het begin van de Lente naar de Sowjet-Unie gaan, maar het bezoek was op verzoek van de Russen uitgesteld.

West-End.
„Because of eve" om 7 en 9 uur n.m.
Cinelandia:
„The Secret Place" om 7 en 9 uur n.m.
Roxy:
„The Tommy Steele Story" om 7 en 9 uur n.m.
Caribe:
„The Helen Morgan story" om 8 uur n.m.
C. V. B. Nieuws.
Morgenavond in het Rif Stadion om 20.00 uur Riverside — Vesta om de Curaçao wissel troffe.
Baseball „AA" klasse
A.s. vrijdagavond om 19.30 uur zal voor het Baseball kampioenschap zal de wedstrijd Three Horses — Chicago worden gespeeld. terwijl zondagmorgen om 10.00 uur, ook voor het basekampioenschap. de Sta. Rosa Indians tegen Lucky Strike zal spelen. Beide wedstrijden zullen in het Rifstadion plaatsvinden.
Muziekver. Emmastad.
Programma van gramafoonplaten in de Shell golfclub. Aanvang 20.30 uur.
Lezing Prof. Dr. J. E. Jonkers:
Morgenavond zal prof. Dr. J. E. Jonkers in het kransgebouw een lezing houden over het onderwerp „Individu en Gemeenschap".
Wit Gele Kruis
Kantoor: tel: 23773.
Zuster Veeris. tel. 35747;
Zuster Caprino. tel. 23526;

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.
Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel. 2307
Van 23.30 — 7.00 J. J. Roos tel: 3209
B.g.g. tel: 2400
Personeel Afdeling:
J. A. Ossenkopp Ala Blancaweg 29 Damacor tel: 36118
B.g.g. nad inl. tel: 2400
Materialen Dienst:
W. Batelaan tel: 4350

C.S.M.

Rederij.
E. van der Werf tel: 3101
Scheepsagentschappen:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00 kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.00
E. van der Werf tel: 3101
Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098;
van 1.00 — 7.30 P. Roest tel: 3146
Theater Asiento:
„Tarzan and his mate"
Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

Amerikaanse onderdanen hebben geen visum meer nodig voor Nederland

Willemstad. — Met ingang van 1 februari 1958 zijn onderdanen van Noord-, Centraal- en Zuid-Amerika die tot nu toe nog visumolichtig waren, ontheven van de visumplicht voor Nederland.

„DE SNELVLUCHT"

Willemstad. — Door de Vereniging van Postduivenhouders „De Snelvlucht" werd op 16 maart 1958 de derde uit een serie van zes wedvluchten voor Oude Duiven gevlogen vanaf Westpunt. Aan deze wedvlucht namen 10 liefhebbers deel met een totaal van 67 ingekorfde duiven. De hoogst gemiddelde snelheid, op 902.286 meter per minuut.
deze wedvlucht behaald, bedroeg
De uitslag was als volgt:
Willems 1, 10
Gebr. Royer: 2, 6
Van Eyma: 3, 5, 12
Vis: 4, 7, 9, 11, 16
Van Lit: 8, 13
Zieck: 14, 18, 22
Schoop: 15, 20
Rodriguez: 17, 21.
Bouwhuis: 19.

De stand is thans voor:

Onaangewezen vogels:

1.	Vis	515 pt
2.	Van Eyma	403 pt
3.	Gebr. Royer	398 pt
4.	Van Lit	351 pt
5.	Willems	348 pt
6.	Bouwhuis	344 pt
7.	Rodriguez	328 pt
8.	Zieck	314 pt
9.	Schoop	245 pt
10.	Anemact	145 pt
11.	Pacheco	62 pt

Aangewezen vogels:

1.	Willems	169 pt
2.	Vis	168 pt
3.	Schoop	158 pt
4.	Bouwhuis	138 pt
5.	Gebr. Royer	127 pt
6.	Zieck	121 pt
7.	Rodriguez	90 pt
8.	Van Eyma	86 pt
9.	Van Lit	1 pt

Nieuws uit SURINAME

Surinaamse winnaar KLM-tekenwedstrijd naar Nederland

(Van onze correspondent)

Paramaribo. — Hugo Chang Pang Huo, de 11-jarige winnaar van de KLM tekenwedstrijd vertrekt op 2 mei naar Nederland om zijn prijzen in ontvangst te nemen (de reis zelf is een der prijzen), vergezeld van George Hering, radioverslaggever.

De KLM had de Surinaamse pers en radio in de gelegenheid gesteld de reis mee te maken. De pers gaf de uitnodiging terug nadat gebleken was dat het dagblad De West, dat door de overige kranten als hun afgevaardigde was aangewezen, niet bereid bleek samen te werken met de bladen Nieuw Suriname en De Nieuwe Tijd. (Ter toelichting diene dat de resp. hoofdredacteuren J. Pengel en F. de Rooy tot de politieke tegenstanders moeten worden gerekend van D. Findlay, redacteur-uitgever-eigenaar van De West.)

Surinaamse parlementaire delegatie naar Nederland

(Van onze correspondent)

Paramaribo. — De Surinaamse Staten hebben besloten de uitnodiging der Staten Generaal aan te nemen om een delegatie naar Nederland te zenden. Voorzitter Stuart Aenwijk werd aangewezen de delegatie samen te stellen. Van de oppositie onthield de Verenigde Hindostaanse Partij zich van stemmen, en stemde de 2 aanwezige leden der Nat. Partij Suriname tegen.

Het blad van de NPSer J. Pengel, Nieuw Suriname, schreef geen voorstander te zijn van het uitzenden van parlementaire delegaties door Suriname. Argument: de gebrekkige ontwikkeling van verschillende statenleden, waardoor zij zich laten overbluffen door de Nederlandse parlementariërs hetgeen laatstgenoemden een gevoel van superioriteit geeft.

Het blad De Nieuwe Tijd is het niet eens met deze zienswijze. In principe vindt De Nieuwe Tijd het een goed idee tijdens de zittingsperiode van parlementen een uitwisseling te hebben. Er kunnen op kwesties voordoen, waarbij op de gegeven ogenblik de parlementen betrokken worden, zoals nu de kwestie De Wit.

Van de andere kant ziet dit blad het gevaar en de ongewenstheid van het uitzenden van statenleden die zich niet op gelijke voet kunnen stellen met hun collegas van overzee. Wat nu staat te gebeuren is de driekwart van de Staten een reis moeten maken. Het zou een effect hebben wanneer de voorzitter en één lid van elke fractie werd afgevaardigd. Aldus De Nieuwe Tijd.

Hoofdredacteur van „De Nieuwe Tijd" van rechtsvervolging ontslagen

(Van onze correspondent)

Paramaribo. — Fernand de Rooy, hoofdredacteur van het ochtendblad De Nieuwe Tijd, werd door de Kantonrechter ontslagen van rechtsvervolging wegens smaad op aanklacht van Cel Tjong Akiet en Rekib Sumuth, resp. uitgever en redacteur van het ochtendblad De Ware Tijd.

De zaak was een uitloper van interne en politieke moeilijkheden bij het ochtendblad De Tijd, met het slotte de oprichting der twee genoemde bladen terwijl De Tijd zelf gestaakt moest worden.

De Rooy had in een artikel de waarachtigheid in twijfel getrokken van een ziektebriefje dat zijn aanklagers aan hun werkgever hadden overgelegd.

—:—

Londen. — Engeland en Joegoslavië hebben overleg gepleegd over de voorbereidingen tot het houden van een topconferentie. Het overleg vond plaats tussen de staatssecretaris voor buitenlandse zaken Allan Noble en de Joegoslavische ambassadeur in Engeland Ivo Vejvoda.

Ned. pers over verwikkelingen m.b.t. zaak de Wit

Den Haag. — Vier Nederlandse bladen: „De Tijd", „Algemeen Handelsblad", „De Nieuwe Rotterdamse Courant" en „Het Parool", waarvan de twee eerstgenoemde in hoofdartikelen, hebben zich bezig gehouden met controverse naar aanleiding van de zaak-De Wit.

„De onweerswolken — aldus „Het Parool" — die zich samen hadden gepakt boven de vergadering van de Rijksministerraad, die gistermiddag in de Treveszaal werd gehouden, zijn door een vrij onverwachte verandering van de wind voorbij gedreven, zonder dat het tot een ontlading is gekomen. Na afloop van de bijeenkomst van het Rijkskabinet, waarin de vraag hoever de autonomie van de Antillen reikt als een glooiend hete soep werd opgediend, toonde de Antilliaanse minister-president E. Jonckheer zich voor het eerst tijdens zijn verblijf in Den Haag, weer enigszins optimistisch.

De oorzaak van dit optimisme ligt in het feit, dat het Rijkskabinet, niet zonder meer heeft aangenomen, dat de gouverneur van de Antillen ten rechte een beroep op de Kroon heeft gedaan, toen hij weigerde de afwijzing van het beroep van de journalist De Wit tegen zijn uitzetting uit de Antillen te tekenen."

„Het Parool" geeft dan een uiteenzetting over de controverse inzake toepassing van art. 24 van het reglement van de gouverneur en zegt:

Uitzetting van een Nederlander uit de Antillen op grond van de uitzettingsverordeningen, is een autonome zaak van de Antillen, aldus meent het Antilliaanse kabinet en het beroep van de gouverneur op art. 24 werd door het Antilliaanse kabinet dan ook in strijd geacht met de positie van een constitutionele gouverneur.

Die mening werd zeker aanvankelijk niet gedeeld door de leden van het Nederlandse kabinet en verwacht werd, dat dat er toe zou leiden, dat in de vergadering van het Rijkskabinet van vrijdag het recht van de gouverneur op grond van dit artikel zijn handtekening aan de voordracht van de Antilliaanse minister van Justitie te weigeren, zou worden erkend. Zover is het echter niet gekomen.

Dat valt af te leiden uit het feit, dat de Antilliaanse ministers niet ontevreden zijn over het overleg van gisteren. Van een onmiddellijk vertrek, dat een afbreken van het kontakt met Nederland over deze zaak zou hebben betekend, is het bepaald niet gekomen.

Wij hebben reden om aan te nemen, dat tijdens het overleg in de Rijksministerraad de Antilliaanse argumenten ter tafel hebben kunnen brengen, die voor het Rijkskabinet aanleiding zijn geweest, om nu allereerst te onderzoeken of de gouverneur ten rechte een beroep op artikel 24 van zijn reglement heeft gedaan. Vermoedelijk zal daarbij het advies van de Raad van State worden ingewonnen.

Het overleg in het Rijkskabinet zal daarna worden voortgezet. Het is niet uitgesloten, dat minister Jonckheer in afwachting daarvan naar de Antillen zal terugkeren, maar dan zal die terugkeer niet een breuk betekenen.

Sprake van landsbesluit

De N.R.C. maakt melding van de vergadering van de Rijksministerraad en naar het blad vernam, is men er andermaal voor teruggeschrokken knopen door te hakken. Men heeft besloten een advies te vragen van de Raad van State om zodoende de zaak opnieuw op de zets langere baan te schuiven.

De meerderheid in de Rijksministerraad zou zich vrijdag op het standpunt hebben gesteld, dat hier wel degelijk van een landsbesluit sprake was, reden waarom men de Raad van State in zijn functie van Koninkrijksorgaan zou hebben verzocht over dit verschil van mening een advies uit te brengen.

Het is duidelijk, dat men er zelfs na het uitbrengen van zulk een advies nog geenszins is, want wederom betrof de discussie in de Rijksministerraad niet de eigenlijke zaak, namelijk de uitwijzing. Vorig jaar was het al of niet gerechtvaardigde optreden van dr Van Binsbergen onderwerp van bespreking en ditmaal de beslissing van gouverneur Speckenbrink op het beroep van De Wit. Maar aan de vraag of uitwijzing als zodanig een koninkrijksaangelegenheid is of uitwijzing, meer in het bijzonder van een journalist, waarmede de kwestie van de persvrijheid ten nauwste verband houdt, niet in strijd is met de bepalingen van het Statuut over de rechtszekerheid en de waarborging van fundamentele menselijke rechten en vrijheden, is men kennelijk nog niet toe gekomen.

De Antilliaanse regering vat de zaak van de uitwijzing van de journalist De Wit kennelijk als een prestigekwestie op en als een toetssteen voor de mate van autonomie, die de Nederlandse Antillen in het kader van het Koninkrijk nieuwe stijl bezitten.

Op verkiezingsvergaderingen hebben vooraanstaande woordvoerders van regeringspartijen reeds gedreigd, dat men zich tot de Verenigde Naties zal wenden, indien aan de onaantastbaarheid van de Antilliaanse autonomie onrecht zou worden gedaan. Ook zou de Antilliaanse regering overwegen af te treden, indien geen bevredigende oplossing voor het vraagstuk van de uitwijzing zou worden gevonden.

Men heeft dus weliswaar de meest onmiddellijk dreigende en ergste rampen voorlopig afgewend zonder dat men echter een stap nader gekomen is tot de afwikkeling van het precaire probleem.

Welk compromis?

„De Tijd" schrijft o.a.:

Persvrijheid en rechtszekerheid zijn beide ongetwijfeld belangen, welker waarborging aangelegenheid van het koninkrijk is. En dan rijst dus meteen de vraag: Heeft de Antilliaanse regering juist gehandeld door deze kwestie bij ministeriële beschikking af te doen, door een administratieve beslissing dus, zonder dat daaraan een vonnis van een onafhankelijke rechter was voorafgegaan?

Het antwoord moet, menen wij, ontkennend luiden. En daarom ook betwist men o.i. de gouverneur — met een beroep op het feit, dat in het bovengenoemde art. 24 de ministeriële beschikking niet wordt genoemd — ten onrechte het recht om deze zaak aan de organen van het Koninkrijk in Nederland voor te leggen.

In de ministerraad van het Koninkrijk is deze zaak vrijdag in aanwezigheid van de Antilliaanse minister-president Jonckheer intussen aan de orde geweest. Een definitieve beslissing schijnt echter nog niet te zijn gevallen en de Antilliaanse regering schijnt nog te hopen op een compromis. Zij vreest niet ten onrechte, dat een beslissing van de bevoegde organen van het Koninkrijk te haren ongunste zal uitvallen en zij weet, dat zij een dergelijke nederlaag zich niet kan permitteren t.o.v. haar aanhang, die koste wat het kost De Wit wil verdrijven. Om dezelfde reden wil zij het blijkbaar niet laten aankomen op een rechterlijk vonnis. Maar hoe denkt zij zich dan, dat een compromis tot stand zou kunnen komen. Zij kan onmogelijk verwachten, dat de Rijksregering daartoe bereid is, wanneer de rechtszekerheid in het geding is. Indien zij niet de beide aangewezen oplossingen wil aanvaarden, zal, zoals de konsekwentie moeten zijn, dat de verhouding tot Nederland en Suriname in het Statuut wordt ontdaan van elke bepaling omtrent de handhaving van de rechtszekerheid als Koninkrijkszaak. Hetgeen een breuk zou betekenen.

De Wit ging over de schreef!

„Het Algemeen Handelsblad" geeft een uitvoerige staatsrechtelijke uiteenzetting, die als volgt besluit:

Als de gouverneur vermeent, dat er, zoals in dit geval, een maatregel in strijd met een koninkrijksbelang wordt getroffen, dan had hij vermoedelijk beter art. 25 van het reglement voor de gouverneur kunnen toepassen. Dit artikel houdt geen preventieve bevoegdheid in, zoals artikel 24 t.a.v. landsverordeningen in landsbesluiten, doch een repressieve, t.a.v. wetgevende en bestuurlijke maatregelen, die in de Nederlandse Antillen zijn getroffen. Sub. 2 van dit artikel zegt, dat „wetgevende en bestuurlijke maatregelen" (en daartoe mogen wij een beschikking en zelfs een uitwijzingsbevel rekenen), in geval van strijd met een koninkrijksbelang, door de Minister van het Koninkrijk voor schorsing of vernietiging aan de hogere koninkrijksorganen kon worden voorgelegd. Het zou dan niet de gouverneur zijn, die ingrijpt, doch de ministerraad van het koninkrijk, die dit op grond van art. 50 van het Statuut zou kunnen doen.

Het is te betreuren, dat een oplossing thans zoveel moeilijker is geworden, doordat minister Helders door een publikatie in de memorie van antwoord op zijn begroting aan de Eerste Kamer, die konflikt in de buiten heeft gebracht. Hierbij moest de conclusie kunnen worden getrokken, dat men van Nederlandse zijde zijn standpunt reeds heeft bepaald. Dit temeer, omdat minister Helders reeds in december 1957, bij de maals tijdens de behandeling van zijn begroting in de Tweede Kamer, in antwoord op vragen van de heer Kort te kennen gaf, dat de uitzettingsverordening van Nederlandse rijksregering in de uitzetting van de De Wit niet lijdelijk zou toezien.

De controverse of de gouverneur bij zijn optreden al of niet het reglement voor artikel 24 van het reglement toepassen, dat de gouverneur had kunnen toepassen, dient thans allereerst te worden gelegd.

Het is te hopen, dat de verzakingszeefer, waarin men sowel in Nederland als in de Nederlandse Antillen verkeert, er niet toe leidt, dat de objectiviteit, die in deze zaak, is, uit het oog wordt verloren. Pas als dit staatsrechtelijke punt is opgelost, zal men — naar het ons voorkomt — de zaak zelf, nl. het beoordelen in hoeverre de uitwijzing van een journalist De Wit op grond van de fundamentele menselijke rechten — en met name de persvrijheid — gerechtvaardigd is, kunnen zijn gekomen. Het hele geschil komt in een vreemd licht te staan als men bedenkt, dat beide partijen het er over eens zijn, dat de betrokken journalist in de wijze, waarop hij de vrijheid heeft gehanteerd, verre over de schreef is gegaan.

Papiamentse leerboekjes

Oude uitgaven

IV

Het vierde boekje heet: Woordenlijst en Zamenspraak in de Nederlandsche en Curaçaosche Landstaal door N. Dus nog altijd die schuwheid om de naam voluit te noemen! De titel stond daaronder nog eens opgegeven in vertaling: Lista di Leenga Oelandees i Papiameento, pa N. Gedrukt en te verkrijgen bij C. J. en A. W. Neuman Ez. Curaçao 1891.

De spelling door deze N. gebruikt is zuiver gebaseerd op de nederlandse schrijfwijze van nederlandse klanken, bijv.: Oen, doos, trees, kwater, sienkoe, seis, sjeete, otjo, noeëbe, dëes, etc.

Merkwaardig is, dat dit standpunt nog in alle ernst verdedigd werd door de heer Nicolaas van Meeteren (dië feliz memoria) als lid van het werkcomité van de Spellingscommissie. Consequent heet in dit boekje de aswoensdag: **dia di sjienicsjie** en de H. Joannes **San Goean.** Ik begrijp echter niet waarom hier stuiver nogmaals vrolijk vertaald wordt door **plaka,** en waarachtig daar is de **morokta** ook weer, het tiendollarstuk! Een nacht is **un anootjie** en morgenochtend **majaan maienta!** Het doet toch wel eigenaardig aan frecuentamente geschreven te zien als **frekweentemeente!**

Begrijpen is **koompreende!** Een weduwe heet hier niet een bejoeda maar een **wedoevrouw.** Het mooist vind ik, dat wang wordt weergegeven als **katjetee** en vuist als **moketee.** Als er nu nog gestaan had **katjeete** en **mokeete,** dan had ik dit beter kunnen verwerken.

Of u het geloven wilt of niet, maar rechter heet in dit papiaments **goeëes!** En de zuster is een **nontjie!** Een oorlogsschip is **un nabieuw di guera.**

Op blz. 44 beginnen de Gemeenzame Samenspraken of Kombersasjoonan familiar. Draag zorg u wel te dekken. Tene kwidaw di tapa bo bon! Overigens krijgt men ook in dit boekje van 82 bladzijden de indruk, dat het nederlands ouderwetser is dan het papiaments. De eigenaar was vroeger een zekere Eduardo G. Emperator, die ik me heel goed herinner als „Shon Wadi".

Nu volgt nog een klein boekje van 49 blz., blijkbaar bedoeld als grammatica. Helaas is het boekje inkompleet. De eerste zes bladzijden ontbreken eraan. Bladzijde 7 begint abrupt met de trappen van vergelijking: grandi, mas grandi, di mas grandi. Onderaan blz. 7 worden we ingelicht over de telwoorden, op blz. 9 over de persoonlijke voornaamwoorden, op blz. 11 over de bezittelijke voornaamwoorden, op blz. 12 over de betrekkelijke en de vragende voornaamwoorden en op blz. 13 over de aanwijzende en de onbepaalde voornaamwoorden. Daarna volgen de werkwoorden op blz. 14, met tijden, wijzen en deelwoorden. Niets wordt ons gespaard: ontkennende en vragende zinnen, voorzetsels, bijwoorden, voegwoorden en tussenwerpsels. Ten slotte volgen nog enige regels over de uitspraak van de letters.

De spelling nadert die van tegenwoordig: come, baca, cabai, cien, mucha, parce, cielo etc. Jammer genoeg is het mij niet mogelijk te achterhalen wie de schrijver was noch waar en wanneer het werd uitgegeven, maar het maakt een moderne indruk dan de vorige uitgaven. Het zou me niet verwonderen als het pas na 1900 geschreven was.

M. D. Latour O.P

LODGE krijgt geen inlichtingen over HONGARIJE

New York. — De Hongaarse permanente vertegenwoordiger bij de Ver. Naties, dr. Peter Mod, heeft de nota van de Amerikaanse vertegenwoordiger bij de Ver. Naties, dr. Peter Mod, heeft de nota van de Amerikaanse vertegenwoordiger, Cabot Lodge, verworpen, waarin inlichtingen werden gevraagd over vooraanstaande Hongaren als generaal Pal Maleter en oud-premier Imre Nagay, die verdwenen zijn.

Mod verklaart, dat de vorm waarin Lodge zijn vragen stelde de indruk wekt, dat hij en zijn commissie van onderzoek zich in de Hongaarse binnenlandse aangelegenheden willen mengen". En onder deze omstandigheden is geen opbouwende gedachtenwisseling mogelijk, zei hij.

Lodge had in zijn brief gewezen op de groeiende ongerustheid over de toestand in Hongarije en verklaard, dat de „huidige Hongaarse autoriteiten hun wreedheden moeten staken".

—:—

Brussel. — De Britse ambassade te Brussel heeft dezen dagen meegedeeld, dat het Britse legerkamp bij Antwerpen drastisch zal worden gereorganiseerd. In de komende twaalf tot achttien maanden zullen ongeveer 1.400 leden van het Belgische Burgerpersoneel worden ontslagen.

LONDEN geteisterd door brutale roofovervallen

Londen. — Sinds enkele dagen volgen in Londen en omgeving de gewapende roofovervallen elkaar op. In nog geen week zijn er al vijf gevallen aangegeven.

De jongste overval geschiedde in Hatton Garden, een straat waar een aantal diamanthandelaars is gevestigd. De chauffeur van een bestelwagen, waarin horloges en edelste- Yut riopepkenn-wer,vr kw far far nen werden vervoerd, had juist de achterdeur van de auto geopend, toen een man met een revolver in de hand op hem toekwam en hem dwong achter het stuur plaats te nemen en naar een stil straatje te rijden. Daar stonden twee medeplichtigen te wachten. Nadat men de chauffeur met behulp van een in chloroform gedrenkte lap buiten gevecht had gesteld, verdwenen de overvallers met een deel van de lading, waarvan de waarde op vele duizenden ponden wordt geschat.

Van een overval, die te Islington werd gepleegd, worden drie Cyprioten verdacht. Een van hen zou ook gelden hebben ingezameld voor de Cyprische verzetsbeweging EOKA. Het signalement van de drie mannen is aan alle politieposten in het land verstrekt.

Vooral in de havens en op vliegvelden wordt naar de mannen uitgezien. Bij die overval werd een 25-jarige liftbediende doodgeschoten. De overvallers, die het gemunt hadden op de lonen van de arbeiders van een fabriek, konden van de 4000 pond (ruim NAƒ 20.000) maar 120 pond te pakken krijgen.

Bij het ondervragen van de zeshonderd arbeiders — voor het merendeel Cyprioten — droegen enkele politiemannen in plaats van gewone gummistokken automatische wapens, omdat men vreesde dat de daders van de overval wel eens van vuurwapens gebruik zouden kunnen maken, als zij in het nauw werden gebracht.

Ongeregeldheden in ASMARA tussen politie en demonstranten

Rome. — Het Italiaanse persbureau ANSA meldde, dat bij botsingen tussen de politie en demonstranten in Asmara, de hoofdstad van Eritrea, deze week circa 80 mensen werden gewond, van wie enkele ernstig. De ongeregeldheden begonnen enkele dagen geleden, toen een staking van twee dagen in strijd met de nieuwe arbeidswet werd verklaard. De demonstraties uit sympathie met de staking werden spoedig een demonstratie tegen Ethiopie, aan welk land de vroegere Italiaanse kolonie na de oorlog werd afgestaan.

Menigten schreeuwden „weg met Ethiopië" en raakten slaags met de politie nabij de regeringsgebouwen in Asmara, aldus het persbureau. De betogers beschuldigden er het plaatselijke gouvernement van Eritrea ervan onderdanig te zijn aan de Ethiopische regering.

HET CONCORDAAT MET OOSTENRIJK

Onderhandelingen tussen OOSTENRIJK en VATICAAN in impasse

Wenen. — De regering van Oostenrijk heeft de tekst gepubliceerd van haar nota aan het Vaticaan over de kwestie van het concordaat en het antwoord van het Vaticaan hierop.

In haar nota van 21 december stelt de Oostenrijkse regering het Vaticaan ervan in kennis dat zij de rechtsgeldigheid van het concordaat erkent. Dit is in 1933 gesloten tussen de toenmalige Oostenrijkse regering en het Vaticaan. De bepalingen van het concordaat zijn echter niet meer volledig nageleefd na 1938, toen de nazies Oostenrijk bezetten. De Oostenrijkse regering wilde voorts onderhandelen over een nieuw concordaat, dat rekening houdt met de gewijzigde toestand in Oostenrijk.

In zijn antwoord van 30 januari zegt het vaticaan bereid te zijn tot onderhandelingen om wijzigingen van ondergeschikt belang in bepaalde artikelen van het concordaat uit te werken". Het Vaticaan veronderstelde echter dat de Oostenrijkse regering bereid zou zijn alle verplichtingen, voortvloeiend uit het oorspronkelijke verdrag, na te komen.

In politieke kringen in Wenen neemt men aan dat het Oostenrijkse coalitiekabinet het antwoord van het Vaticaan niet zal aanvaarden.

De socialisten in de regering zijn sterk gekant tegen bepaalde artikelen in het oude concordaat, die betrekking hebben op het onderwijs en het huwelijk. Deze zouden nl. in strijd zijn met de na-oorlogse Oostenrijkse wetgeving op deze gebieden. De onderhandelingen zouden dan ook op het ogenblik in een impasse zijn geraakt.

IN NEDERLAND

Aanpassing van gerepatrieerden naar omstandigheden bevredigend verlopen

(Van een correspondent in Nederland)

De massale trek van repatriërenden uit Indonesië naar Nederland heeft dat land na de oorlog voor een moeilijke opgave gesteld. Ruim 200.000 staatsburgers — onder wie zeer velen, die niet eerder in Nederland waren geweest — moesten hun weg zoeken in een reeds overvol land. Vervuld van verwachtingen, vaak niet zonder verbittering over ondervonden leed en diepe teleurstelling, werden zij geplaatst in een nieuwe omgeving, die de handen al vol had aan eigen herstel en opbouw. De integratie van de gerepatrieerden leek vooral in de eerste jaren voor de Nederlandse samenleving en haar geschonden economie een uiterst zware krachtproef. De pessimisten hebben echter ongelijk gekregen: de integratie van zoveel nieuwe landgenoten is in de korte tijdspanne van één decennium naar omstandigheden bevredigend verlopen. Wellicht is de geringe publiciteit, welke dit enorme experiment in aanpassingsvermogen gekregen heeft, de beste maatstaf voor het slagen ervan: de inpassing is geruisloos verlopen.

Geruisloos wil echter niet zeggen wrijvingloos. Bij de sociale integratie van de gerepatrieerden in hun nieuwe omgeving deden en doen zich allerlei moeilijkheden voor. In opdracht van het ministerie van maatschappelijk werk is op dit terrein een onderzoek ingesteld door het Instituut voor sociaal onderzoek van het Nederlandse volk te Amsterdam, het Sociologisch instituut van de Nederlands Hervormde Kerk te Utrecht en het Katholiek Sociaal-Kerkelijk Instituut te 's-Gravenhage. De resultaten van dit onderzoek, dat hoofdzakelijk werd uitgevoerd in 1955, zijn neergelegd in een zo pas verschenen, zeer uitvoerig rapport (461 bladzijden). Op basis van een enquête gehouden onder bijna 2000 gerepatrieerden en ruim 160 diepgaande „interviews" is het integratieproces geanalyseerd.

Deze analyse berust dus op de situatie van enkele jaren geleden; het integratieproces is sindsdien verder gegaan, het beleid ten opzichte van de gerepatrieerden heeft zich verder ontwikkeld en men moet er rekening mee houden, dat de problematiek van degenen, die thans repatriëren mogelijk verschilt van die dergenen, die eerder gerepatrieerd zijn. Dit neemt niet weg, dat de bevindingen, waartoe men bij deze studie is gekomen, van bijzonder belang zijn nu ons land weer zoveel nieuwe rapatriërenden te verwerken krijgt. Het rapport komt tot de hierboven aangegeven conclusie: de integratie van de gerepatrieerden uit Indonesië is — de onderzoekers zijn er van uitgegaan, dat men niet 100 pct assimilatie behoeft te verlangen — naar omstandigheden bevredigend verlopen. Voor velen was de overgang te abrupt om niet reacties en repercussies te wekken en de ontvangende bevolking was te weinig voorbereid dan dat het juiste begrip en de juiste houding ten opzichte van de gerepatrieerden steeds aanwezig waren.

Maar sterker dan deze remmende aktoren waren de krachten, die de inpassing deden gelukken: een grote en bewonderenswaardige bereidheid tot bewuste en positieve heroriëntering bij de gerepatrieerden en van de andere kant een krachtige, helpende hand door de Nederlandse organen in heel hun bonte verscheidenheid aan de mensen uit Indonesië toegestoken. Binnen dit raam geven we de volgende nadere bijzonderheden, ontleend aan het rapport „De repatriëring uit Indonesië".

De repatriëring heeft zich met name in drie opzichten van andere migraties onderscheiden: ten eerste door het feit, dat de repatriëring voor beide partijen in wezen een niet van harte aanvaarde noodzaak was; ten tweede door de grote mate van culturele gelijkheid van gerepatrieerden en ontvangende samenleving en het feit, dat de immigranten de nationaliteit van het ontvangende land reeds bezaten en ten derde door de omstandigheid, dat de ontvangende samenleving betrokken was bij de oorzaken van de migratie.

De repatriërenden hebben zich „onder de druk der omstandigheden" in het algemeen onvoldoende voorbereid op hun bestaan na de repatriëring; hun toekomstperspectieven hebben zich in het algemeen ontwikkeld vanuit de centrale frustratie van de aantasting hunner positie als dominerende minderheid, terwijl hun voorstellingen en verwachtingen inzake hun leven in Nederland zonder systematische en concrete informatie tot stand kwamen. Van de andere kant heeft de Nederlandse samenleving zich in het algemeen tegenover de repatriëring gesteld gezien als tegenover een voldongen feit. Men kwam dus in verschillende gevallen te laat met zijn maatregelen. Deze onvolkomen voorbereidingen zijn sommige leden van beide partijen elkaar voor de voeten gaan gooien. De gerepatrieerde, die zich slachtoffer voelt van de Nederlandse politiek in Indonesië, is niet zo inschikkelijk en verwacht veel begrip en tegemoetkoming. De Nederlandse samenleving van haar kant vertoont de neiging een zo snel mogelijke aanpassing te verlangen van de niet geheel als welkom geziene gerepatrieerden. Sterke rancunegevoelens ten aanzien van Nederland heeft men bij het onderzoek aangetroffen bij hen, die vroeger tot de invloedrijke groepen in de kolonie hebben behoord en bij hen, die een duidelijk ongunstig oordeel hebben over de door Nederland gevoerde politiek. De negatieve gevoelens hebben zich geconcentreerd op de kwestie van de zgn. achterstallige betalingen, een zaak, die alle gerepatrieerden zeer hoog bleek te zitten.

De zorgen rond brandstof en kleding, het zich instellen op het andere klimaat, het leven in steden en woningen van een ander type dan men gewend was, het meer gecompliceerde economische stelsel en de grotere bureaucratisering hebben problemen opgeleverd. Het informele contact met de leden der Nederlandse samenleving blijkt ook bij die gerepatrieerden, die in Nederland geboren en getogen zijn, naar verhouding gering te zijn. Men richt zich sterk op mensen, die „ook in Indië zijn geweest." Er is slechts een geringe deelname aan vakorganisaties en personeelsverenigingen. De „Indische organisaties" worden gewaardeerd als behartigers van belangen, doch ze spelen geen belangrijke rol bij het integratieproces. Het contact met de kerk blijkt geringer te zijn dan voorheen in Indonesië.

Zeer vele gerepatrieerden hebben in de eerste tijd veel moeite gehad met het vinden van een baantje en velen zijn in de eerste jaren veranderd van werkkring. Arbeidsbemiddeling heeft geen grote rol gespeeld. Voor zover de verhoudingen in Indonesië en Nederland vergelijkbaar zijn constateert men een daling op de maatschappelijke ladder, d.w.z. van de groep gerepatrieerden in haar geheel — er zijn ook individuele stijgingen. De mobiliteit van de gerepatrieerden blijkt groot te zijn. Ongeveer 60 pct is een of meer malen van woonplaats veranderd. De kleine gemeenten hebben het minst de gerepatrieerden kunnen vasthouden; er is een duidelijke trek naar de grote steden, met uitzondering van Rotterdam.

De hulpverlening aan de gerepatrieerden en het effect daarvan zijn in belangrijke mate beïnvloed door de omstandigheid, dat de geholpenen niet „neutraal" staan tegenover deze hulp, doch uitgesproken oordelen hebben over hun aanspraken op een tegemoetkomende houding van de Nederlandse samenleving. Zeventig procent van de gerepatrieerden was bijvoorbeeld van oordeel, dat men als gerepatrieerde aanspraak heeft op bijzondere hulp van de Nederlandse overheid. Tenslotte wordt opgemerkt, dat er bij grote groepen gerepatrieerden een soort trots bestaat, die hen ervan weerhoudt toe te geven, dat zij last hebben met de aanpassing aan een „Hollandse levensstijl", die in hun oude situatie dikwijls een zeker standsattribuut was.

Polen van Duitse afkomst wegens pro-duitse acties veroordeelt

Warschau. — Het blad „Zycle Warszawy" meldt, dat een aantal Polen van Duitse afkomst door een regionale rechtbank te Katowice (Zuid-Polen) tot gevangenisstraffen is veroordeeld wegens hun aandeel in een pro-Duitse organisatie, die streefde naar afscheiding van Silesië van Polen. De organisatie was werkzaam in Zabre, een industriestad in opper-Silesië, en in streken in de omgeving van vroeger Duits grondgebied, dat na de tweede wereldoorlog aan Polen werd afgestaan. Haar leden werden ervan beschuldigd leuzen in de Duitse taal te hebben geplakt op muren en pamfletten die vijandig waren voor Polen, te hebben verspreid.

—:—

Warschau. — Een van de tien Poolse dorpswinkeliers knoeit met de weegschaal of met de kwaliteit van de goederen, zo is gebleken bij een onderzoek in het vorige jaar. Van de 55.000 geconstateerde gevallen van bedrog zijn er ongeveer 12.500 vervolgd.

Aanslagen op joodse centra in de V.S.

Nashville. — Door een ontploffing is in het afgelopen weekeinde de hoofdingang van een Joods gemeenschapscentrum in Nashville (Tenessee) vernield.

De dynamietaanslag op een Joods centrum in Miami (Florida) veroorzaakte een schade van 30.000 dollar.

De schade, toegebracht aan het centrum te Nashville wordt geschat op 6.000 dollar.

Bij de aanslagen die zaterdagavond zijn gepleegd, werd niemand gewond.

Post van de Bovenwinden

Gemoedelijkheid op Sabaanse postkantoor

Hoe sober het geval ook is, dat men in Saba postkantoor noemt, toch komt men er niet gauw op uitgekeken.

Niet alleen het gebouwtje is sober, ook de aankondigingen van de postdirecteur zijn kort en krachtig. Er hangen in het gebouw maar drie ockasen, iedere ockase bevat maar één zin.

Een voorbeeld voor alle regeringsbureaux hoe het moet en hoe het kan.

Juist dit laatste is er niet zonder betekenis bijgeschreven het hoort er bij: hoe het kan, vriendelijk — eenvoudig vriendelijk — geheel aangepast aan een eeuwig groen eiland, dat blij is bewoond te zijn.

Uit het kleine getal aankondigingen blijkt al dat uit het vele wat gezegd en geordonneerd zou kunnen worden, alleen het allernoodzakelijkste is uitgekozen.

Zo beperkt zijn de voorschiften, dat er maar één velletje papier nodig is (o mochten alle regeringsinstanties zo zuinig zijn) om in de Sabaanse wereld orde te scheppen in het postwezen.

De eerste bekendmaking is dit. Op dit kantoor worden geen potszegels op crediet verstekt.

Op alle kantoren over de gehele wereld moge het dan wel zo zijn — op dit kantoor, o Sabaan, zult gij geen postzegel kopen zonder het geld er bij te leveren.

Het moge streng zijn duidelijk is het in elk geval ook.

De tweede aankondiging is niet minder waarschuwend: te weinig bepostzegelde brieven krijgen strafport. Zie zo, dat is goed te weten want zou er een snode Sabaan bestaan, die het proberen zou — de strafport hangt hem onverbiddelijk als een Damocles zwaard boven het hoofd.

Deze zin begint niet met: op dit kantoor, zodat die strafport gewoonte ook elders schijnt te bestaan.

Verwijt de postman geen wreedheid noch vervolgingswaanzin om de publicatie van deze postwetten, want zijn publicaties zijn nog niet ten einde. Hij heeft zijn geachte clientele nog iets te vertellen en wel dit: crediet maakt vijanden. Laat ons vrienden zijn.

Deze wijsheid doet goed aan het hart. Hier werkt tenminste een ambtenaar die mens is, niet iemand die door zijn vak gebiologeerd, het algemeen menselijke niet meer ziet.

Zo moet het zijn: kijk over het ambtenarenloket heen de wijde wereld in.

Aantal werklozen in West-Duitsland daalde in februari

Neurenberg. — Het aantal werklozen in West-Duitsland is in februari gedaald met 107.131 tot 1.324.936. hiermede is naar de mening van het bondsbureau voor arbeidsbemiddeling de seizoensomkeer op de arbeidsmarkt begonnen. Het aantal werkloze mannen daalde met 101.324 tot 1.032.233 en het aantal vrouwelijke werklozen daalde met 5807 tot 292.703. Het huidige aantal werklozen is ongeveer 212.600 groter dan vorig jaar.

De keuken van het heimwee

Ergens in Nederland is thans overal in Nederland

(Van een medewerker in Nederlander)

Nu het getal repatrianten gestadig stijgt, onder wie zeer velen die Nederland nooit hebben gezien of zelfs maar hadden gedacht het te zullen leren kennen, groeit in Ned. de Oosterse, de Indische keuken, meer dan ooit: de keuken van het heimwee. Wij hebben het verhaal gelezen van een aan de levenssfeer van het land verknochte Nederlander, die de avond vóór zijn overhaast vertrek zijn beste vrienden nog eenmaal bij elkaar riep voor een saté-maaltijd bij een bepaalde waronghouder, wij menen dat het was in Medan. Deze waronghouder bereidde boven zijn houtskoolvuurtje de verrukkelijkste saté (aan het spit geregen, geroosterde stukjes vlees) van heel de omgeving en de repatriant wist, dat hij die van zijn leven nooit meer zou proeven. Wij zèlf zijn maar heel kort in Indonesië geweest, nu precies tien jaar geleden: met de collega's, die ons destijds vergezelden, zullen wij dit feit volgende week herdenken met een intieme rijsttafel, ergens in Nederland, aan een prima adres. Ons dieet ten spijt zijn wij van de partij!

Ergens in Nederland is tegenwoordig: overal in Nederland. Toen wij

aan de krant kwamen en trouwens nog lang nadien waren er in Amsterdam welgeteld twee Chinese eethuizen en twee, ten hoogste drie adressen, waar men rijsttafel kon eten. Het laatste was dan ook nog iets bijzonders, de aankleding overweldigend en helemaal klassiek. Tegenwoordig wemelt het in Amsterdam van Chinese restaurants, dikwijls ook Chinees-Indisch wat wij maar zelden als een geslaagde combinatie hebben ervaren, en er zijn tal van adressen voor de specifiek Indische keuken. De menu's der Chinezen zijn vrijwel uniform, met de jaren geheel aangepast aan de Nederlandse smaak, de keuken der Chinezen van het Westen. Echt Chinees eten is beslist iets anders. En wij vrezen, dat het ook met de Indische keuken langzaam aan die kant uit gaat. Vroeger aten de Marine en Indische families rijsttafel en hoe! Tegenwoordig is zelfs de landmacht er mee vertrouwd, het menu van rats, kuch en bonen uitgebreid met nasi. Indisch eten heeft daarmee zijn geheimzinnigheid verloren, niet langer een exotisch avontuur. Sinds jaar en dag, wethouder Ram heeft het dezer dagen voor Amsterdam geconstateerd, verdringen de kramen met patates frites de haringstalletjes, spoedig komt misschien de tijd, dat de warong, het mobiele Indische eetwarenwinkeltje, zich ook hier te lande een plaats in het stadsbeeld verovert. En men langs de weg vers geroosterde saté kan eten, zoals voorheen gepofte kastanjes of hete peren. Eerlijk gezegd, het verbaast ons, dat een ondernemende repatriant er niet reeds mee begonnen is. Als wij er verstand van hadden deden wij het vandaag nog. Afnemers genoeg, let op!

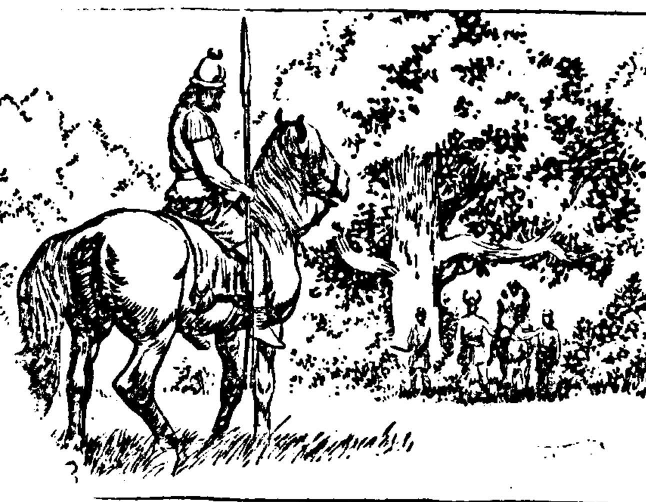
Intussen is er reeds een variant op de Indische keuken: in Zeist is dezer dagen een Siamees-Indisch restaurant geopend. Het is een hele plechtigheid geweest, met Boeddhistisch ritueel, verricht door de echtgenote van de ambassadeur van Siam in Den Haag, de Thailandse prinses van den bloede Viongsamahip Jayankura. En wij vonden het een prachtig idee om daar met vastenavond onze door haar dieet geplaagde maag voor een keer te verwennen, nu eens niet met Indische rijsttafel, géén Soekarnoval, maar een honderd procent sympathiek menu uit Siam. De drijvende kracht van dit eethuisje is mevrouw Prenonsri Piet-Srilit, echtgenote van de oud-K.N.I.L.-militair Pieter H. J. Piet, die haar na zijn gevangenschap in Siam leerde kennen. Als kind werd zij aan het Thailandse hof opgevoed en zij leerde de kookkunst in de beste restaurants van Bangkok, waar zij in haar jeugd lange tijd heeft gewerkt. Sinds zeven jaar woont zij thans in Nederland, waar in totaal meer dan 3.000 Siamezen verblijven. Te Zeist begon zij met uitzending van Oosterse diners en het succes daarmee heeft geleid tot vestiging van een eigen restaurant.

Zo hebben wij kort geleden in „De Oosterse Keuken" te Zeist Siamese rijsttafel gegeten, een zo compleet mogelijk menu met negen verschillende gerechten. De aanblik van zo'n gedekte tafel, het tableau met zijn exotische kleurtjes en geurtjes, vormt voor ons een bij uitstek feestelijk element, waar wij met alle zintuigen van genieten, ons avontuurlijke hart aan verzadigen voor nog de smaak het laatste woord krijgt. De ingrediënten van de Indische rijsttafel kennen wij zo langzamerhand, maar hier was het meeste nog nieuw voor ons, met andere kruiden en specerijen, en volgens eigen traditie bereid: een gamma van intrigerende kleuren, vermiljoen, oker, goudbruin, donkerbrons. De smaak: wij zouden zeggen milder, iets minder prikkelend dan uit de Indische keuken, in elk geval anders. Mogen wij u voorstellen Kaipadking, waarin kip, gember, ananas, jonge bamboe en paddestoelen zijn verwerkt, Siamese „biefstek", met doperwtjes en pieterselie, Hoopahloo: varkensvlees en ei, Kengpet: varkensvlees met echte Siamese soja. Verder bamboe-soep, Chinese bonenkaas enz. Confituren van Chinese herkomst: Lichee en Klengkeng vormden het dessert. Als drank stond op het menu o.m. Stroop Sesoe met Slassic, kikkerdrilachtige zaadjes die in het water groenig uitzetten, en die men met de stroop in melk drinkt.

Siamese restaurants vindt men te New York en Londen. Zeist heeft de primeur voor het continent. De keuken is intussen nog in opbouw. De aanvoer van oorspronkelijke ingrediënten moet verzekerd worden. De rijsttafel dient te worden uitgebreid met meerdere originele gerechten, want wil het helemaal goed zijn, van grote allure, dan moet men zijn gasten zo'n drie tot vijf uur aan een stuk bezig kun-

Prinses Viongsamahip Jayankura opende het Siamese restaurant te Zeist. Links mevrouw Prenonsri Piet-Srilit.

ERIC DE NOORMAN — DE ROMEINSE HELM

37—38 De aanvoerder van de ruiters drijft zijn paard nog wat naar voren en zegt met een spottende lach: „Uw eis kan niet worden ingewilligd vreemdeling, de vrouw is dood, ge deed er beter aan......"

„Sta niet te liegen" krijst Tugwal die zijn einde nabij ziet, en haalt dat vrouwspersoon, of moet ik hier nog lang zo blijven zitten, schiet op en doe wat deze kerel je zegt, ik gebied het je", Hoewel Tugwal een nogal wat jammerlijke figuur slaat, zoals een vogelverschrikker in elkaar gedoken daar boven op zijn paard, is zijn gezag er bij zijn krijgers niet minder om geworden. Nog eens klinkt Erics stem, gij allen verdwijnt want zodra ik bespeur dat er ook maar één van jullie in deze buurt ronddwaalt, gebeurt er iets met je koning dat hem niet al te best zal bevallen. Het meisje mag door niet meer dan twee ongewapende krijgers gebracht worden en ik wacht niet lang. De troep krijgers druipt af en Tugwal kijkt ze na, terwijl de zweetdruppels op zijn voorhoofd parelen van angst, dat het paard onder hem zal gaan bewegen. De bange schurk weet echter niet dat het einde van het koord maar los om de boomtak hangt en de Noorman er de man niet naar is om iemand koelbloedig te vermoorden. Het wachten duurt lang, maar eindelijk zien ze dan toch tot grote opluchting van Tugwal de twee mannen terugkomen met het meisje tussen hen in.

Eric en Svein gaan ze tegemoet en nemen Orisia, die slechts met moeite lopen kan van de mannen over. „En nu weg met jullie", bijt Eric ze toe, „maar lopend." Haastig maken de krijgers rechtsomkeert, binnensmonds vloekend terwijl Svein hun paarden in de wacht sleept.

Het Romeinse meisje kijkt haar redders dankbaar maar enigszins triest aan en laat zich uitgeput van vermoeidheid en van bloedverlies op de grond zakken. „Zoudt ge de tocht naar de kust kunnen volbrengen?" vraagt Eric bezorgt. „We willen namelijk zo snel mogelijk naar onze schepen, en daar zult ge veilig zijn". Wij hebben de helm hij ons en ge zijt nu immers vrij.........". „Vrij", mompelt het meisje met een weemoedige glimlach. „Veilig om in vrijheid te kunnen sterven". Neen vrienden, met mij is het afgelopen. Dank voor Uw moed en Uw opofferende hulp". „Dank ons niet", wimpelt Eric af. „Gij behoedde mij voor de martelpaal dat is meer, maar laat ons nu gaan". „Neen" zucht Orisa, ik zal hier sterven, spoedig. En moet U alleen spreken Noorderling, voor het zover is. Gij hebt de helm, behoudt hem. U alleen zal ik het geheim van de helm van mijn vader meedelen doch vlug. Ik voel dat mijn tijd is geteld".

JAN WILLEM HOFSTRA

Schrijver die overtuigt door te ontroeren

(Van een letterkundige medewerker in Nederland)

In Bemmel, op een mooie zomermiddag, zat ik met Jan Willem Hofstra uit te rusten van een wandeling, toen mij opviel, dat alle voorbijgangers met aandacht naar ons keken. Ik had al eens stiekem gecontroleerd, of er aan mij iets bijzonders op te merken zou zijn, maar ik was het voorwerp van deze belangstelling niet. De bestuurder van een vrachtwagen kwam hier rond voor uit. Hij stopte terzij van de weg en riep uit zijn cabine: „Mijnheer Hofstra, krijgen wij u zaterdag weer te zien?"

Nu drong eerst tot mij door, dat ik onderweg was met een van mijn meest bekende landgenoten. Jan Willem heeft een dichtbundel op zijn naam, een vijftal romans, twee vrome geschriften, een handvol kortere verhalen en nog een boek met avonturen uit het operawezen. Zelfs is er een boekwerk van hem in omloop geweest, dat over postkantoren handelt. Niets van dit alles zou, geloof ik, mensen staande kunnen houden te Bemmel om min of meer openlijk de auteur te bekijken. Maar Jan Willem Hofstra verschijnt voor de televisie. Zijn grijze haargolf, zijn dromerige oogopslag, gevolgd door de scherpte van zijn felle blik, het fluwelen stemgeluid, dat zich verhardt tot zwellende klank en weer wegdeint met een trilling, door de werktuigkunde nog met een natrilling verlengd, boeien in honderden steden en dorpen allerlei toeschouwers, die „Het Glazen Huis", „De vrienden van mijn vrienden", „Een man alleen", „Het oog van de naald" en „Engelen van mensen" nooit gelezen hebben en nooit zullen lezen.

Gevoelig voor sfeer

De geschiktheid van Hofstra om voor de televisie te verschijnen en te spreken hangt niettemin samen met zijn hoedanigheden van dichter en gemoedsontleder. Dat hij perfect vier talen spreekt, is hierbij geen bijkomstigheid. Het doorbreekt immers de mijmerzucht van zijn aard met een drift om in te grijpen waar misverstanden zich vertonen.

Het eerste, dat hij opmerkt, is de sfeer. Gewoonlijk is hij ook de eerste, die de sfeer opmerkt. Deze aparte gevoeligheid voor het sferische prikkelt in hem een aangeboren zucht om te doorgronden, wat er aan de hand is. Ik wil dit geen nieuwsgierigheid noemen, omdat het woord niet goed klinkt. Toch bestaat er nauwelijks een betere naam voor. Weetlust is het niet. Het is ook geen bemoeizucht. Het zweeft hier tussen in.

Over de Place Saint Sulpice schijnt een bleke maan, waarlangs wolken jagen. Rukwinden vallen neer in het halfdonker. Het water van de fontein klatert, gestoord door het waaien, onregelmatig. Uit het métro-station Sèvres-Babylone komt een betrekkelijk jonge man, die wel een Nederlander kon wezen. Hij slaat de Rue Servandoni in.

Het tafereel is herhaaldelijk waarneembaar. Zelfs wil het toeval, dat Paul Bourget op dezelfde plaats te Parijs veertig jaar vroeger een soortgelijk tafereel had waargenomen bij andere weersgesteldheid. Toen was het geen man, maar een vrouw. Voor de waarnemer schuilt er echter in dit eenzame gaan over dit karakteristieke plein onder deze sferische omstandigheden een raadsel. De vraag, wat die persoon daar helemaal alleen gaat doen, welke gedachten of verwachtingen hem drijven, dringt zich aan de toeschouwer op.

Door zulk een vraag gekweld te kunnen worden, is een vermogen van Jan Willem Hofstra. Zijn boeken werden niet afgeschreven van de werkelijkheid. Ze behelzen verzonnen verhalen. Maar ze werden geïnspireerd door de werkelijkheid. Ze ontleden zielstoestanden, die de waarnemer als vanzelf aanwezig veronderstelt bij mensen, door hem betrapt onder enigszins bijzondere omstandigheden. De samenhang van de mens en de omgeving, waarin hij zich voor de eerste maal aan de waarnemer vertoont, kan slechts door de verbeeldingskracht worden vastgesteld. Dickens heeft hierover een bekentenis afgelegd. Hij ging gaarne bij avond door de straten van Londen wandelen, wanneer daar de gaslantaarns waren ontstoken, want in het weifelachtig licht gaven hem de trekken van de voorbijgangers meer verhaalstof te vermoeden dan wanneer hij dezelfde mensen in het volle daglicht zou hebben ontmoet.

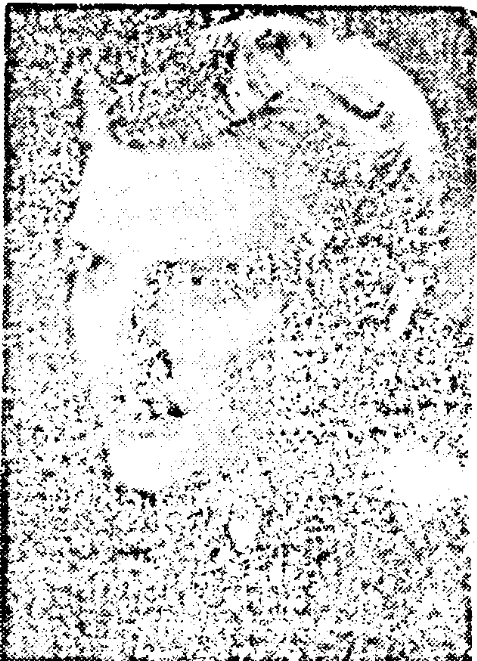
Opzet tot verbeelding

Er is dus een opzet tot verbeelding aanwezig. Er is een wil om raadsels te ontdekken en ze tot oplossing te brengen. De interesse van de romanschrijver voor zijn medemensen bestaat gedeeltelijk in deze nieuwsgierigheid of hoe het heten moet, dat zijn verbeelding doet speuren naar beweegredenen tot hetgeen hij in de werkelijkheid zag.

Het is uiterst onwaarschijnlijk, dat een verteller, die zulk een uitgangspunt kiest, echt raadt wat de waargenomen persoon gaat ondernemen. Van de duizend gevallen zullen er geen twee zijn, waarin het werkelijke leven de veronderstellingen van de verbeeldingskracht bevestigt. Iemand, die op een stormige herfstavond eenzaam een plein oversteekt, behoeft in zijn gemoed niets mee te voeren van de omstandigheden, waaronder hij wordt waargenomen. Hij kan onderweg zijn naar een verjaardagsfuifje en zich nauwelijks rekenschap geven van de onrust in de natuur.

Een man in een ligstoel op een grasmat aan de waterkant, terwijl de zon van augustus zijn vakantiedag overstraalt, behoeft in die zalige lediggang geenszins de gedachten te koesteren, hem toegeschreven door een kijker, die over de landweg aan de andere kant van het water voorbijgaat. Maar deze kijker kan toch last krijgen van de hem opgedrongen vraag: „Waar zou die man in die ligstoel nu aan denken?"

Het is mogelijk, dat bij sommigen die vraag in het geheel nooit opkomt. Bij anderen is ze de voorbijgaande impressie van een ogenblik. Bij de geboren romanschrijver wordt ze de prikkel van zijn scheppingskracht. Hij blijft in zijn verbeelding bezig met die onbekende man. Hij schrijft hem gevoelens en gedachten toe, die straks werkzaam gaan worden, wanneer de vrouw van deze man in een lichte onrust geraakt, omdat hij zo lang en zo stil blijft mijmeren. Voor haar echter ontveinst hij de werkelijke kracht van die gevoelens en de strekking van die gedachten. In hun samenzijn behoudt hij zich iets voor, dat hij haar niet meedeelt. Zij voelt, dat hij zich niet volledig jegens haar uitspreekt. Dit zet een lichte wrevel. Hij bemerkt

hier iets van. De spanning is begonnen.

Spinnen van draden

Misschien maanden later komt dit kleine tafereel op papier als begin van een eerste hoofdstuk. In de verbeelding van de voorbijganger, die Jan Willem Hofstra heette, heeft het doorgewerkt. Hij sprak er met niemand over maar het vervulde hem. Het is de vraag, of hij het huis nog zou kunnen terugvinden, waarbij het gazon behoorde met de ligstoel aan de waterkant in augustus. Kachel en lamp zijn aan. Buiten sneeuwt het misschien. Maar in hem is die augustus nog aan het werken. Hij beleeft al maanden achtereen dat enkele ogenblik van zonlicht en water.

Het zal zijn verhaal beheersen. De man en de vrouw ontmoeten heel andere mensen, die hen eerst van elkaar schijnen te verwijderen doch achteraf hulpmiddelen blijken aan te dragen om hen elkander te leren doorzien op milder wijze dan zij deden.

Het spinnen van de draden die deze andere mensen met de hoofdpersonen en ook weer met elkander verbinden is bij Hofstra een verbeeldingswerk van dichterlijke allure. Het wordt door sfeergevoeligheid aangedreven. Zijn kunst blijft doortrokken van de gesteldheid die het gemoed verwant maakt aan de natuur.

Dit geeft aan zijn verbeeldingen een ijle fijnheid mee en een onuitgesproken, doch voelbare bedachtzaamheid. Het poëtische overheerst de gang van de feiten niet, maar het doorzindert dit verloop met mijmering en hartstocht.

Om populair te worden blijven de verhalen te subtiel, de stemmingen te genuanceerd, de terughouding te voornaam, maar de geboeidheid door het lot van waargenomen mensen is niettemin sterk mededeelzaam, zodat de lezer, die zich overgeeft, zich vastgehouden voelt door de voortgang van het spel der verbeelding.

De Hofstra van de televisie ken ik nauwelijks, maar hij is de Hofstra van de boeken: een speurder naar het lotgeval, die boeit door zijn nieuwsgierigheid of wat het dan mag wezen, dat ik bij gebrek aan 'n beter woord nu maar zo noem. Hij maakt nieuwsgierig door nieuwsgierig te zijn.

Zijn stem, geschoold in repetities voor toneel en opera, bereikte de natuurlijkheid van het waarlijk kunstmatige. Ze doet nooit gekunsteld aan, maar ze is beheerst. Hetzelfde kenmerkt het proza van zijn vertellingen. Deze zijn door en door artistiek en toch verlopen ze zo natuurlijk, alsof wij werkelijk hadden kennisgemaakt met de man in de ligstoel of met de man op de Place Saint Sulpice. Zulke mensen zijn inderdaad voorbestemd voor het lot, dat Jan Willem Hofstra hun toedenkt. Hierom is hij een schrijver, die overtuigt door te ontroeren.

Geringe regenval in JORDANIE kan ernstige gevolgen voor de oogst hebben

Amman. — In het grootste deel van Jordanië is in de afgelopen weken heel weinig regen gevallen. Indien het niet spoedig regent, zal de tarwe- en gerstoogst schaars zijn. In de omgeving van Karak in Zuid-Jordanië en rond de Dode Zee zal er misschien helemaal geen oogst zijn. De velden zijn door de zon bruin geschroeid.

Deze toestand kan ernstige politieke en economische gevolgen hebben. Juist nu het volk lagere prijzen voor levensmiddelen en brandstof verwachtte, gaan de kosten omhoog. Deze verwachting werd in de hand gewerkt door de federatie met Irak.

Een slechte oogst betekent ook weinig werk op het veld voor de Palestijnse vluchtelingen. Dit is een van hun weinige middelen van bestaan om hun magere rantsoenen, die door de Verenigde Naties worden verstrekt, aan te vullen.

De regering schijnt zich bewust te zijn van de situatie. De voorzitter van de tarwe-raad verklaarde twee dagen geleden, dat er naar schatting 75.000 ton tarwe in particuliere opslagplaatsen zijn of voldoende voor een normale levering gedurende vier of vijf maanden. Indien de groot- of kleinhandel de prijzen omhoog blijven schroeven, zou de regering maatregelen nemen. De raad beschikt zelf over 4000 ton om aan een noodtoestand het hoofd te bieden.

In de pers is aangedrongen op het afkondigen van een prijsstop. De minister van Landbouw van Iraq heeft verklaard, dat zijn land bereid is elke hoeveelheid levensmiddelen die Jordanië nodig heeft, uit te voeren, maar tot nu toe heeft Iraq geen enkel verzoek ontvangen.

De Jordaniërs hopen, dat enkele tastbare voordelen uit de federatie met Irak zullen worden verwezenlijkt, wanneer de Jordaanse minister van Buitenlandse Zaken en zijn delegatie de volgende week uit Bagdad terugkeren.

Technische bijstand van Canada aan West-Indië

WES TINDIE. — Als een eerste stap in het programma voor technische bijstand aan de nieuwe West-Indie sturen. De Minister van Buitenlandse Zaken, de heer Sidney Smith, deelde aan het Canadese Lagerhuis mede dat $ 150.000 bestemd zijn voor technische bijstand aan West-Indie en aan Ghana. De eerste Canadese deskundige die in Trinidad aankwam, was de heer Eric Gold, advocaat en Secretaris van de Centrale Hypotheek en Woningcorporatie, die de Federatie za adviseren over de woningbouw. Hij zal een jaar of langer in West-Indie blijven. Bij zijn aankomst deelde de heer Gold in een interview mede, dat hij er trots op is de West-Indische Federatie te kunnen helpen en zijn benoeming is een bewijs van de samenwerking die er bestaat tussen Canada en West-Indie.

—:—

Hamburg. — De tweede burgemeester van Hamburg, Engelhard, heeft dezer dagen te Hamburg de 32e Noordduitse jaarbeurs voor hotels, restaurants en café's geopend. In zeven hallen exposeren 500 inzenders uit de Duitse Bondsrepubliek, Denemarken, Finland, Zweden, Groot-Britannië, **Nederland** en de Verenigde Staten.

Naar verbetering gezondtoestand in Brits Guyana

GEORGETOWN. — 2 Gezondheidsingenieurs verbonden aan de Wereldgezondheidsorganisatie, Dr. Albert G. Friend, Ph. D. en de heer Scott Edmonds, arriveerden in Brits Guyana om een onderzoek in te stellen naar de toestanden op het platteland en in de steden omeen programma samen te stellen voor de verbetering van het algemene gezondheidspeil van de plattelandbevolking.

De beide deskundigen hielden besprekingen met ambtenaren van de drinkwatervoorzieningsdienst en met de Departementen voor Geologisch Onderzoek, over de drinkwatervoorziening t.b.v. de plattelanddsdistricten. Zij zullen hun verslag aanbien aan de Wereldgezondheidsorganisatie, de UNICEF (het Kindernoodfonds van de Verenigde Naties) en de Regering van Brits Guyana.

De bekende cabaretier Siem Nieuwenhuizen vierde dezer dagen zijn 75e verjaardag. Reeds als 3-jarige trad hij op en nog heden ten dage verschijnt Siem Nieuwenhuizen op de planken. Bij een bezoek, dat hem gebracht werd, toonde hij het maske, waarmede hij zes jaar geleden optrad in de klucht „De wraak van de geest".

De produktie van personenauto's in de V.S.

Detroit. — Ward's Automotive News raamt de produktie van personenauto's in de Verenigde Staten in het eerste kwartaal van 1958 op 275.200 stuks tegen 1.792.000 stuks in het eerste kwartaal van het vorige jaar.

In het begin van dit jaar raamde Ward's de produktie van het eerste kwartaal van 1958 op 1.425.000 stuks. Mocht de produktie in maart laag zijn, dan bestaat de mogelijkheid, dat zelfs het totaal van 1.275.200 personenauto's niet wordt bereikt, aldus Ward's Automotive News.

General Motors heeft in februari 220.791 personenauto's vervaardigd tegen 274.866 in januari en 263.646 in februari van het vorige jaar.

De Ford Motor Company produceerde in februari 11.549 personenauto's tegen 135.626 in januari jl. en 138.674 in februari van het vorige jaar. In de eerste twee maanden van dit jaar bedroeg de produktie van Ford-personen-auto's in totaal 247.175 stuks tegen 365.250 in de eerste twee maanden van 1957.

—:—

New York. — De voedsel- en landbouworganisatie van de V.N., de F.A.O., heeft de instelling bekendgemaakt van een dienst voor het melden van besmettelijke veeziekten.

Koninklijke Shell doet mee aan proeven ter verkrijging grote olie-produktie

'S Gravenhage. — Sedert enige tijd onderzoekt de aardolie-industrie de mogelijkheden van de verhitting van oliehoudende formaties door ondergrondse verbranding van een deel vande olie ter verkrijging van een grote produktie. In het Laboratorium van de Koninklijke—Shell groep te Amsterdam is een deel van het speurwerk gericht op deze „firedrive' of in-situ combustion' genoemde methode.

Op grond van de hierbij verkregen gunstige resultaten heeft de Koninklijke-Shell groep deelgenomen aan een veldproef in Californie, tezamen met een aantal andere oliemaatschappijen. De resultaten hiervan worden bestudeerd. Andere veldproeven zijn inmiddels in overweging.

„Gerekend wordt", aldus een samenvattend overzicht in het maartnummer van het maandblad „Olie", „dat op deze wijze ongeveer de helft van de oorspronkelijk in de formatie aanwzige olie kan worden opgenomen en dat daarbij tien tot twintig procent ondergronds verbrandt. Het laat zich aanzien, dat dit nieuwe produktieproces bij uitstek geschikt zal zijn voor toepassing op zware, viskeuze oliesoorten, dus juist in die gevallen waar de klassieke winningsmethoden slechts een gering percentage van de olie boven de grond kunnen brengen".

Dikwijls is de van nature aanwezige drijvende kracht (gas- of waterdruk) niet voldoende om de in het gesteente aanwezige olie naar de boorput te drijven. Men kan deze natuurlijke kracht aanvullen door gas of water te injecteren, maar zelfs dan is men niet in staat alle zich in een laag bevindende olie te produceren.

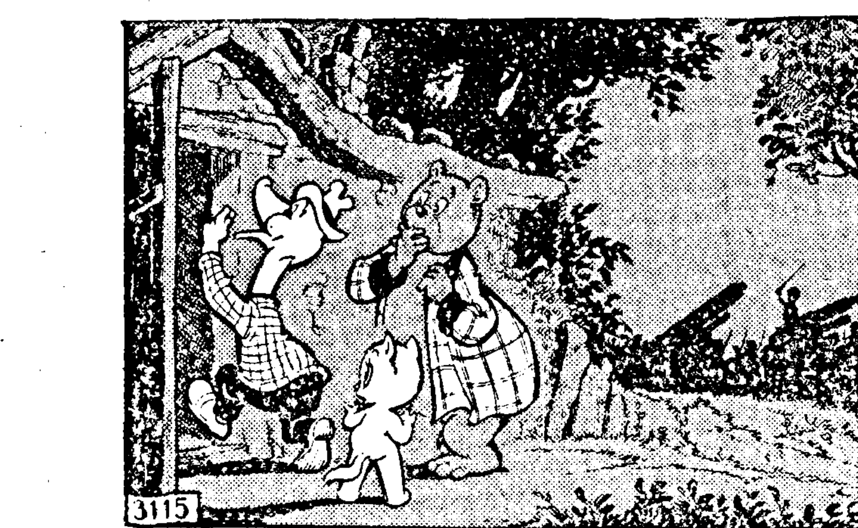
In geval van zware, dikke olie moet men soms genoegen nemen met een produktie van niet meer dan tien procent. Door ondergrondse verhitting tracht men de olie meer vloeibaar te maken waardoor zij gemakkelijker is te produceren. Deze ondergrondse verhitting kan men behalve door fire-drive, ook bereiken met andere methoden, zoals injecteren van heet water of van hete gassen.

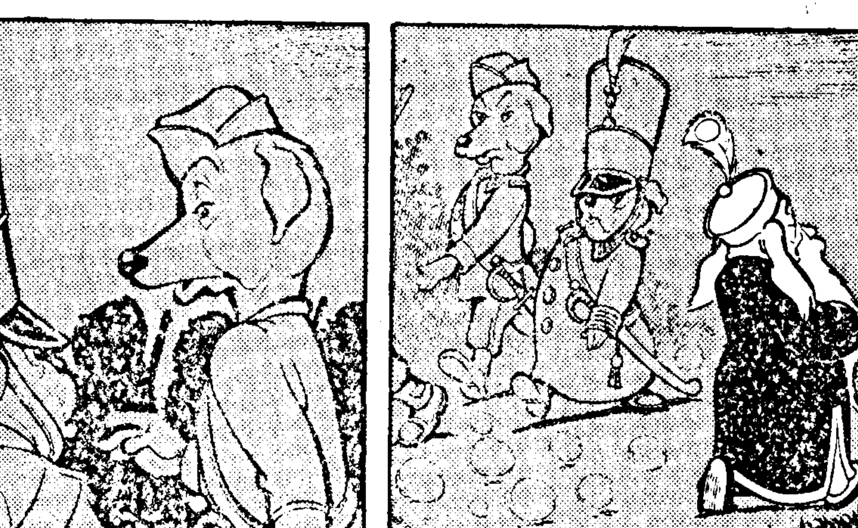
Met het impompen van heet water neemt men op het ogenblik proeven op het veld Schoonenbeek in Drenthe.

Radio Israel zal werken Nederlandse componisten uitzenden

Amsterdam. — Twee werken van Nederlandse kunstenaars, te weten de Plutos Suite van Ton de Leeuw en Primavera van Hans Henkemans zullen op 13 maart as. voor de eerste baal in Israël worden uitgevoerd. Het symfonie orkest van radio Israel, onder leiding van Arje Zenek, zal de beide werken voor de radio ten gehore brengen.

Heer Bommel en de Achtgever

3115. Heer Bommel staarde niet-begrijpend van het druk bewegende leger naar Wammes Waggel.

„W-wat betekent dit?" vroeg hij. „Waarom vliegt I Oen daar boven met een ballon de lucht in? En wat heb je daar voor een diamant? Hij lijkt op de Ster van het Oosten uit de schatkist, als je me volgen kunt......"

„Wat grappig". zei Wammes. „Ik dacht al; het is net een sterretje! Ik heb hem gekregen van een enige meneer, die mijn luchtballon wou gebruiken en nu ga ik hem op mijn hoed naaien — die ster bedoel ik. Hihihi! als ik dan hard loop lijk ik op een komeet!"

Zo schertsend huppelde hij zijn eenvoudig huisje binnen en sloeg de deur toe.

„Wat toevallig", mompelde Tom Poes. „Het is wel vreemd, dat I Oen net op tijd zijn luchtballon heeft terug gevonden. Het kan toch vreemd lopen in de wereld. Als het leger hem nu maar niet naar beneden schiet!"

„Maar dat gebeurde gelukkig niet. De overste van Mallenkletter beschikte wel over kanonnen, maar niet over luchtdoel geschut — en nadat hij vergeefs had getracht het luchttuig onder vuur te nemen, gaf hij het op. Het leger doofde de zoeklichten en ontving order om in te rukken.

„Het is jammer", mopperde de hopman, toen hij met zijn chef achter de manschappen naar huis stapte. „Het zou zo'n aardig verzetje voor onze jongens geweest zijn".

„Kom, zo moet U het niet zien", sprak de heer van Mallenkletter. „De kunst bestaat niet in het domme gedoe van de soldaten. Het geven van de juiste orders; dáár komt het op aan — zoals weer eens gebleken is. Het was een héél geslaagde oefening hopman!"

„Tot Uw orders", gaf de ander toe.

OMENGD NIEUWS

Rabat. — Spaanse Burgerlijke vliegtuigen hebben toestemming gekregen om weer op Marokkaanse luchthavens te landen krachtens de voorwaarden van een Spaans-Marokkaanse verdrag, dat heden is getekend.

Drie dagen geleden legde de Marokkaanse Regering een landingsverbod aan Spaanse Luchtvaartmaatschappijen op vanwege de „kwade trouw", die Spanje zou hebben getoond bij de onderhandelingen over een Luchtvaartovereenkomst.

—:—

Kyrenia. — Turks-Cyprotische scholieren zijn door de straten van Kyrenia getrokken en demonstreerden voor de verdeling van Cyprus. Dergelijke demonstraties vonden ook eerder plaats.

—:—

Rome. — Een Italiaanse kleermaker, die vorig jaar de Russische partij-secretaris Chroesjtsjef een overjas aanbood, zal premier Macmillan van Engeland een zwart vest met goudkleurige strepen aanbieden. Misschien bestelt hij een kostuum. Het zou goed zijn voor de vriendschap tussen onze twee volkeren, aldus Angelo Litrico.

—:—

Moskou. — In de Sowjet-Unie is een microscoop geconstrueerd, waarmee Bariumatomen en moleculen van bepaalde gassen zoals zuurstof, zichtbaar gemaakt kunnen worden. De microscoop vergroot meer dan een miljoen maal.

—:—

New York. — Ruim 100.000 arbeiders in de confectie-Industrie — voor 80% vrouwen — zijn in zeven Oostelijke Amerikaanse Staten in staking gegaan. In New York staken 65.000 man. Men wil een loonsverhoging van 15% en een 35-urige werkweek.

Franse fabriek werkt aan auto met atoomaandrijving

Parijs. — Een Franse machinefabriek heeft bekendgemaakt dat zij op het ogenblik werkt aan plannen voor een auto met atoomdrijving.

De auto zou werken op kernbrandstof in patronen, verkregen door straling in een atoomzuil of vervaardigd uit atoomafval. Daar zij slechts een geringe stralingscapaciteit heeft kon men de brandstof zonder buitensprorig zwaar materiaal afschermen en toch zou de opgewekte kracht gelijk zijn aan of zelfs sterker zijn dan die van een stoommachine.

Toestemming om tot produktie van zulk een auto over te gaan zou van de Franse regering afhangen. (De firma is F. Arbel en Co).

Schip in nood

Vertaald door JOHAN M. PALM

47

„Overal brandde licht, veel licht, alle lampen waren aangedraaid. Zij waren bang voor het donker. Daar ze ziek waren, hadden ze geen schaamte meer, vooral de vrouwen, met blote armen, blote halzen, onbekommerd om hun onopgemaakte bleke gezichten te tonen. Verwarde haren, rode ogen, vertrokken gezichten, zonder schaamte klagend, smekend.

„Of we het in nood zijnde schip gevonden hadden? Ze stelde me vragen in het Engels, in het Italiaans, sommigen in het Frans en ik antwoordde zo goed mogelijk. Ik zei van alles om hen te kalmeren. Neen, ze waren niet bang, maar het rollen was afschuwelijk geweest (en zou het weer worden); ze leden er onder, sommigen zo erg, dat ze kokhalsden. Aan verscheidenen onder hen was te zien, dat ze zich gestoten hadden. Ik merkte in hen een mengeling op van egoisme en dapperheid; we moesten hulp bieden, natuurlijk, maar zouden we er spoedig zijn? Waar waren we aan toe? Was het nu al afgelopen? Zou het weer beginnen? Toen ik zei, dat het zoeken zou worden voortgezet, heb ik de ontzetting — ik geloof niet dat dit een te krasse uitdrukking is — op hun gezichten kunnen lezen".

Nadat Dufor de ene hut na de andere bezocht had, daarop van de gang der eerste klasse naar die van de tweede was gelopen, de salon, bar en de leeszaal had doorgelopen, waar hij weer had moeten praten, had hij zich bij de toegang van tussendek I bevonden juist op het ogenblik, dat Joseph Godde de Canopus weer dwars op de golven had gelegd. De slingering naar stuurboord was zonder schokken gekomen. De jonge officier, die boven aan de trap de grote slaapzaal overzag, had opeens op de gezichten van enige tientallen op de onderste bedden zittende of op matrassen en dekens liggende vrouwen en kinderen een soort angstige schrik opgemerkt. Toen, bij de eerste schok bij het weder oprichten, had een geweldige algemene kreet hem naar de gang teruggejaagd. Hij was naar zijn hut gevlucht.

„Om elf uur was ik weer op de brug. We moesten ons nu op de aangegeven plaats bevinden. Godde, Bertrand, Rouveyre en enige matrozen tuurden met kijkers de zee af. Dadelijk ging ik naar de oudste tweede toe en vroeg hem: „Hebben jullie een licht of vuurpijlen gezien?" „Neen," antwoordde hij. „Niets. Hij moet gezonken zijn". „Nou" zei ik, „we moeten dan ophouden deze koers te varen. Als je eens wist hoe het daar beneden toegaat!"

„Je bedoelt onder de passagiers en emigranten. Ik heb het gezien. In de machinekamer is het nog erger. De machinisten klager over het water, dat halverwege hun knieën staat en de stoomdruk wordt lager".

„De druk lager? Waardoor?"

„Het is vreselijk moeilijk om stoom te houden. Charrel heeft een briefje gestuurd om de verantwoordelijkheid van zich af te schuiven"

„Waarop wacht Godde dan om zijn koers te hervatten?"

„Hij heeft nog een half uur gevraagd. Dan zal hij tot dag worden gaan bijliggen, omdat hij niet weg wil gaan. Misschien drijven er nog stakkers in een sloep of op een vlot rond"

De rust van Rouveyre verwonderde me. Ik vroeg me af of de officieren mij niet bedrogen hadden door zichzelf te bedriegen. Waren die herhaalde geschiedenissen over slingeren en machineschade langzamerhand niet onmatig opgeblazen? Ze waren gaan geloven, dat de Canopus niet in staat was een flinke klap te verdragen en deze Canopus had al vijf uren lang dwars op de monsterachtige golven gevaren. Ja, maar de stoomspanning daalde. „Ga maar wat rust nemen," zei ik tegen Rouveyre. „Het is zo twaalf uur". „Ja, als we bijliggen".

Het schip scheen meer moeite te hebben de nieuwe koers te sturen dan twee uur daarvoor. „Niet genoeg stoom", had Rouveyere Dufor in het oor gefluisterd Maar Godde had zonder haast gemanoeuvreerd, zonder zijn koelbloedigheid te verliezen. En toen de Canopus eindelijk goed lag, beschermd door de golven, die langs haar boord liepen, had hij Charrel getelefoneerd dat alles was afgelopen, en dat hij deze koers tot dag worden zou behouden om dan de route naar New York te vervolgen.

Dufor die naast Rouveyre stond, toen deze zijn wacht in het journaal schreef, had het slot van dit gesprek gehoord.

„Je hebt zeven uur voor je", zei Godde, „om beneden de boel in orde te maken, wanneer ik ten minste geen licht over het water zie".

Maar gedurende de vier uren van Dufors wacht was er niets te zien geweest; geen enkele flikkering, geen enkel licht, geen enkele straal vonken in de lucht had de duisternis doorboord.

„En u was daar ook, kapitein, evenals de Ascania!"

„Wij lagen ook bij," antwoordde Vox zonder nadere bijzonderheden te geven.

Joseph Godde had niet opgehouden op de brug heen en weer te lopen, alleen een enkele keer stilstaande om heel lang met de kijker een punt aan de horizon af te zoeken. O, een zeker ogenblik, toen hij naast Dufor stond, had hij deze aangesproken.

Dat was de eerste keer sedert ik aan boord was gekomen; de ontspanning deed hem opeens spreken. En ik begreep heel goed, dat hij niet tot mij, Jo Dufor, sprak, maar tegen een zeeman.

„Ze heeft zich dwarszees liggend goed gedragen" zei hij. „Zodra de machine me geen zorg meer maakt zal men alles, wat ook, van het schip kunnen vragen, wat het slingeren betreft, geloof ik dat het een kwestie is van belading en evenwicht in de watertanks en bunkers. Dat is een vraagstuk, dat een goed eerste officier kan oplossen als hij met de machinisten samenwerkt" Hij verwachtte geen antwoord en ik heb ook niets gezegd.

(Wordt vervolgd)

JAMAICA heeft sedert 1954 bauxietproduktie vergroot

Kingston. — Jamaica, dat de grootste producent van bauxiet ter wereld is, heeft sedert 1954 zijn produktie volgens mededeling van het ministerie voor vergroot. Dit geschiedde volgens een ontwikkeling aan het eind van het vorige jaar in een tempo van 4,5 miljoen dry ton. In 1957 werden 4.634.000 long dry ton geproduceerd tegen 2.065.000 ton in 1954. De toeneming van de Alumina produktie was zelfs nog groter. Deze was met 436.000 ton vier keer zo groot als in 1954.

—:—

Brussel. — De vereniging van Belgische glasfabrikanten zal de grootste spiegelruit ter wereld (42m 50 lang, 2m53 breed, 13mmdik, en van een volmaakte zuiverheid en gaafheid) op de wereldtentoonstelling te Brussel in het paviljoen van het glas- en aardewerk tentoonstellen. Het vervoer geschiedt gedeeltelijk per spoor en gedeeltelijk over de weg. Om een ruit van zulke afmetingen weg te nemen van de rollen waarop zij rust en te verpakken moest een speciaal toestel met zuignappen gemaakt worden.

PROTEST tegen weigering inrichting tweede pompstation SANTA CRUZ

Oranjestad. — In de tussen Bestuurscollege en Raad gewisselde stukken troffen wij het navolgende be,zwaarschrift aan:

Aan de Eilandsraad van het Eilandgebied Aruba
Alhier.

Ondergetekende, Francis Carlton Lejuez, wonende te Santa Cruz No. 38, zich bezwaard gevoelende over het besluit van het Bestuurscollege dd. 17 februari 1958 No. AZ/187, waarbij zijn verzoek dd. 4 oktober 1957 strekkende tot ontheffing van de „Hinderverordening Aruba" werd afgewezen, wendt zich hierbij als gevolg van de door het Bestuurscollege aangehaalde overwegingen ter afwijzing van dat verzoek, tot Uwe Raad, onder vermelding van de volgende grieven;

— dat in tegenstelling tot het bezwaarschrift van een vijftal inwoners van Santa Cruz, ingekomen op 2 november 1957, allen wonende in de omgeving van het kruispunt waar ondergetekende voornemens is te bouwen, het Bestuurscollege met geen enkel woord rept over een ander verzoekschrift dd. 21 november 1957 te zijne faveure, ondertekend door ruim 200 inwoners van Santa Cruz, die het nut van een dergelijk bedrijf wel degelijk inzien, allen ook wonende in de onmiddellijke nabijheid van bovengenoemd kruispunt;

— dat een der vijf ondertekenaars van het op 2 november 1957 ingediend bezwaarschrift uitdrukkelijk heeft verklaard, dat hij op herhaald verzoek en op aandringen van de waarnemend gezaghebber heeft getekend, zulks ten huize van bovengenoemd functionaris;

— dat dezelfde ondertekenaar inmiddels het verkeerde van zijn handeling heeft ingezien en vervolgens — zonder enige druk — zijn „beweerd" bezwaar heeft herroepen door het plaatsen van zijn handtekening onder het verzoekschrift dd. 21 november 1957 ten gunste van ondergetekende;

— dat door het bovenstaande is komen vast te staan, dat er van bona fide bezwaren geen sprake kan zijn, en dat men geredelijk kan aannemen, dat het overblijvend viertal, gezien hun politieke bindingen, onder pressie dan wel op last van de waarnemend gezaghebber hebben gehandeld, terwijl het voorts niet uitgesloten mag worden geacht dat zij inmiddels hun zijns inziens kunstmatig aangekweekte bezwaren hebben herroepen;

— dat het Bestuurscollege beweert op 25 juni 1957 te hebben besloten, dat op hoeken van straten en wegen geen service-stations meer behoren te worden opgericht, terwijl de bouwaanvrage van ondergetekende tot het oprichten van een service-station dateert 23 april 1957, dus enige maanden vóór de beweerde beslissing van het Bestuurscollege;

— dat het in strijd is met alle geldende normen, dat algemene maatregelen van deze aard worden vastgesteld naar aanleiding van één zich voordoend geval — nota bene terwijl dat geval nog in behandeling is — en daardoor radicaal brekend met het voorheen gevolgde gedragslijn, daar alle op het eiland in bedrijf zijnde service-stations zich bevinden op hoeken van straten of wegen;

— dat de bouw van het service-station op een driesprong van drukke hoofdverkeerswegen en in de onmiddellijke nabijheid van twee scholen en een R.K. kerk beweerdelijk vermindering van de veiligheid van het verkeer kan veroorzaken, verwerpt ondergetekende ten enemale daar aan de andere zijde van de driesprong ook al een benzinepomp is gevestigd, en wel toebehorende aan een neef van een der gedeputeerden;

— dat ondergetekende vermag te verwijzen naar het door deskundigen bij uitstek op dit gebied, de Verkeerspolitie, uitgebracht rapport, hetwelk geen bedenkingen oppert en waarover het Bestuurscollege ook wijselijk heeft gezwegen;

— dat deze deskundigen bij uitstek, de Verkeerspolitie, eind juli dan wel begin augustus tezamen met ondergetekende overleg heeft gepleegd omtrent de voorgestelde bouw, waarbij ondergetekende alle aanwijzingen van de Verkeerspolitie met het oog op de veiligheid van het verkeer heeft opgevolgd en zijn bouwaanvrage dienovereenkomstig heeft gewijzigd;

— dat daarbij onomstotelijk is komen vast te staan dat deze deskundigen bij uitstek geen kennis droegen van de beweerde beslissing van het Bestuurscollege dd. 25 juni 1957;

— dat de Nederlandse jurisprudentie op dit punt der Hinderwet (K.B. 6 maart 1926, A.B. 1926 — blz. 35) immers zegt: „Vermindering van de veiligheid van het verkeer valt niet onder de bezwaren welke de Hinderwet beoogt te weren." Omtrent dit punt kan thans na een ondervinding in Nederland van ruim drie kwart eeuw bezwaarlijk meer misverstand bestaan;

— dat sedert het in werking treden van de „Hinderverordening Aruba" enkele jaren geleden zich herhaaldelijk gevallen hebben voorgedaan waarbij achteraf is gebleken, dat gevestigde en in bedrijf zijnde ondernemingen nooit ontheffing ingevolge de „Hinderverordening Aruba' hadden bekomen, en dit alsnog moesten doen terwijl ze in volledig bedrijf waren;

— dat ondergetekende zich ernstig afvraagt of alle bescheiden en aspecten voor een juiste beoordeling in het belang van aanvrager wel door het Bestuurscollege aan een grondige studie zijn onderworpen;

— dat ingevolge artikel 7 van de „Hinderverordening Aruba" het Bestuurscollge bevoegd is, alvorens op een ontheffing te beslissen, te verlangen, dat zowel de verzoeker als zij, die bezware inbrengen, de gelegenheid hebben mondeling of schriftelijk zullen bestrijden of toelichten, van welke bevoegdheid door het Bestuurscollege in deze aangelegenheid nimmer gebruik is gemaakt;

— dat ondergetekende in tegenstelling met de diligentie waarmede het op 2 november 1957 ingediend bezwaarschrift is behandeld door de waarnemend gezaghebber, vele maanden op dit ongunstig besluit van het Bestuurscollege heeft moeten wachten, ook al na het schrijven dd. 7 november 1957 van zijn raadsman;

— dat ondergetekende, vader van zes minderjarige kinderen, onlangs, na 17 dienstjaren, waarvan de meeste doorgebracht als militair in dienst van het vaderland en onze geliefde Vorstinne, van de Minister van Sociale Zaken heeft moeten vernemen, dat hij in verband met „reorganisatieplannen" per 1 februari 1958 uit gouvernementsdienst wordt ontslagen, en dat hij daartengevolge zonder middelen van bestaan is komen te verkeren;

— dat ondergetekende zich door de bovengeschetste gang van zaken ernstig benadeeld gevoelt in zijn belang en dat zijner minderjarige kinderen, en dat hij wel genoodzaakt is ernstig te beginnen te twijfelen aan een richtige behandeling van overheidswege, waarop hij meent als burger aanspraak te kunnen maken;

REDENEN waarom hij zich tot Uwe Raad wendt met het beleefd doch urgent verzoek het daarheen te willen leiden, dat aan hem alsnog ontheffing van de „Hinderverordening Aruba" worde verleend en dat hem alsnog een goedgekeurd afschrift van zijn bouwaanvrage worde verstrekt;

Hetwelk doende, enz.

Francis C. Lejuez.

Antilliaanse scheepsbouwer biedt sleepboot aan

Oranjestad. — Uit de tussen Bestuur en Raad gewisselde stukken blijkt dat ook Antilliaanse scheepsbouwers thans in staat zijn nieuwbouw te leveren.

In oktober van het vorige jaar werd door de N.V. Combinatie Pletterij Nederhorst een brief naar de Raad gezonden, waarin een sleepboot met een vermogen van ongeveer 1000 HP werd aangeboden. in Aruba over te gaan tot aanschaffing van een havensleepboot.

Het bestuurscollege antwoordde voor de Raad en deelde mee, dat de betrokken scheepsbouwers t.z.t., als de Arubaanse plannen gereeld zijn, mee zal kunnen dingen bij de inschrijving.

Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling

Examen voor de akte van bekwaamheid als ONDERWIJZERES BIJ HET VOORBEREIDEND ONDERWIJS, te houden in de maand juni 1958 op Aruba.

Schriftelijke aanmelding van kandidaten VÓÓR 15 APRIL A.S. ten Departemente van Onderwijs en Volksontwikkeling, Curacao, onder overlegging van een uittreksel uit het geboortenregister of bewijs van inschrijving in het bevolkingsregister en het bewijs, dat het examengeld ad f. 10.— (tien gulden) ten kantore van de Landsontvanger op Aruba is voldaan.

Voorstel Bestuur tot kwijtschelding schuld aan voortvluchtige aannemer

Oranjestad. — Het Bestuur van de Raad onder meer:

Wij hebben de eer voor het volgende Uw aandacht te vragen.

Op 22 oktober 1956 werd openbare aanbesteding gehouden ten behoeve van de bouw van een R. K. Huishoudschool te St. Cruz.

De uitslag van deze aanbesteding luidde:

Ramon A. Montaner	ƒ 77.333,—
Marcial G. Tromp	„ 105.100,—
Bouwm. „Aruba N.V.	„ 108.865,—
fa. Petrona & Croes	„ 114.600,—
fa. Ortiz & Gonzalez	„ 118.230,—
fa. Ortiz & Gonzalez	
Isidro Lopez	„ 121.840,—

De bouw werd gegund aan de laagste inschrijver, de heer R. A. Montaner.

Nadat de heer Montaner de bouw had aangevangen en een bedrag van ƒ 41.759,82 daarvoor had ontvangen, verliet hij in juni 1957 Aruba. In een brief van 44 juni 1957 aan de Gedeputeerde voor Onderwijs deelde hij mede niet naar Aruba te zullen terugkeren.

Daarop is in juli 1957 aanbesteding gehouden voor de afbouw van de school Laagste inschrijver was de heer M. G. Tromp. voor een bedrag van ƒ 46.500,—, aan wie het werk werd gegund.

De bouw zal nu dus ƒ 41.759,82 plus ƒ 46.500,— is 88.259,82 kosten wegens aanneemsom. Daarenboven dienen door het eilandgebied voldaan te worden diverse goederen, welke door de heer Montaner ten behoeve van de bouw waren besteld, doch nog niet waren betaald, in totaal ƒ 3.940. In plaats van de aanvankelijke aanneemsom ad ƒ 77.333,— is thans dus ƒ 88.259,82 plus ƒ 3.940,— is ƒ 92.199,82 nodig (in beide gevallen ongeacht de kosten wegens directiewerken, inrichting en onvoorzien).

Hierdoor is voor het eilandgebied in feite een vordering ontstaan op de aannemer Montaner, van ƒ 92.199,82 minus ƒ 77.333,— is ƒ 14.866,82. Wij menen deze vordering niet te moeten effectueren, enerzijds omdat, gezien de resultaten van de inschrijving op 22 oktober 1956, de school nog tegen een aanvaardbare prijs werd verkregen, anderzijds omdat de vordering vermoedelijk weinig positief resultaat zal opleveren.

Wij stellen U daarom voor, aldus het B.C., om de vordering op de heer R. A. Montaner, ontstaan uit het niet nakomen van diens verplichtingen t.a.v. de aan hem gegunde bouw van een R. K. Huishoudschool te St. Cruz, kwijt te schelden.

Uit Arubaanse politierapporten

Oranjestad. Een roerige zeeman die nog al wat verwondingen had opgelopen, melde zich aan de Lago poort. Het bleek dat hij in een vechtpartij gewikkeld was geweest in een plaatselijke cafe. Hij werd voor behandeling naar het medisch centrum van Lago overgebracht....

KON MEN tot voor kort zijn auto onafgesloten rustig op straat laten staan, de laatste tijd gaat het met meer en zijn diefstallen uit auto's schering en inslag.... Een dame deed aangifte dat uit haar geparkeerde wagen een zak met groenten en fruit, ter waarde van F. 25.— werd meegenomen. Een ander meldde dat een pakje met tal van kledingstukken, waaronder verhemden en zakdoeken werd gestolen. Beide diefstallen vonden plaats in Oranjestad....

EEN VIJFTAL knapen, in leeftijd variërend tussen 12 en 13 jaar werd door de politie naar de wacht gebracht, toen zij op heterdaad verden betrapt op dierenmishandeling. Zij mishandelen een ezel, hetgeen de laatste tijd ook al tot de slachtoffer gewoonten van een deel der jeugd begnt te behoren. De knapen kregen een reprimande en de ouders opgehaald. Moge dit standje hen flink ophalen. Moge dt standje hen flink hebben doen schrikken....

IN DE BUURT van Koemaroe werd een man aangetroffen, die gestoken was. De man, die afkomstig is van Seroe Blancoe, bleek snijwonden te hebben aan beide armen. Hij herinnerde zich eerder te zijn uitgegaan met een vriend om een bittertje te drinken en dat op een gegeven moment machetes werden getrokken. De man werd ter plaatse verbonden, de vriend was voorlopig spoorloos....

AAN DE POLITIEWACHT te Santa Cruz werden nummerplaten A 2282 gedeponeerd.

De eigenaar mag ze afhalen.

Bij Brazil een botsing tussen twee auto's. De schade bleef beperkt, naar de oorzaak van het ongeval wordt een onderzoek ingesteld....

TER HOOGTE VAN Santa Cruz werd een man aangereden en ofschoon hij niet ernstig verwond bleek te zijn, achtte dr. van Donge opname ter observatie wel gewenst. De bestuurder van de auto waarmee het ongeval werd veroorzaakt bleek niet in het bezit te zijn van een rijbewijs.

Bestuur wil procederen tegen erven A. LALLE N.V.

Oranjestad. — Door het bestuur werd aan de Raad het volgend schrijven voorgelegd:

Op 11 juni 1957 zijn ten hypotheekkantore op Aruba overgeschreven in register C, deel 88, no. 22, de percelen kadastraal bekend als eerste district, sectie B, no. 226 gelegen aan de noordzijde van de Sweelinckstraat hoek Irenestraat en no. 284 gelegen aan de noordzijde van de Wilhelminastraat, welke percelen krachtens akte van verjaring, op 3 juni 1957 verleden voor notaris F. E. J. Thijssen, in eigendom zijn verkregen door de „Exploitatiemaatschappij Erven Adriaan Laclé N.V.".

Vorenbedoelde percelen stonden kadastraal ten name van de rechtspersoon het eilandgebied Aruba.

Op het eerstgenoemde perceel bevindt zich een woonhuis. Aangezien voor dit perceel gedurende de verjaringstermijn duidelijke bezitsdaden zijn verricht, is juridisch tegen deze eigendomsverkrijging door verjaring vermoedelijk weinig te doen.

Anders is het echter gesteld met het tweede perceel. Waar de rechtmatigheid van de eigendomsverkrijging door verjaring door ons in twijfel wordt getrokken, zouden wij in deze gaarne een beslissing van de rechter willen verkrijgen.

Ingevolge artikel 74, eerste lid, van de Eilandenregeling Nederlandse Antillen is voor het voeren van een rechtsgeding de voorafgaande machtiging van de Eilandsraad vereist.

Wij mogen mitsdoen Uw raad, al dus het BC verzoeken een dergelijke machtiging wel aan ons College te verlenen.

AGENDA ARUBA

Kantoor Amigoe: Toricellistraat 16 tel. 1233.

Dinsdag 18 Maart 1958

BIOSCOPEN:

De Veer:
„Cell 2455, death row om 8.30 uur met William Campbell, Marian Carr, Robert Campbell en Katryn Grant.

Rialto:
„Ustedes los ricos" om 8.00 uur met Pedro Infante, Estela Pavon, en Evita Muñoz.

Principal:
„The Prince and the showgirl" om 8.00 uur met Marilyn Monroe, en Laurence Olivier

Aurora:
„The sleeping tiger" om 7.30 uur met. Alexis Smith, Alexander Knox en Dirk Bogarde

Savaneta:
„Beau Brummell" met Stewart Granger, Elizabeth Taylor om 7.30 uur.

BOTICA'S

Nachtdiensten:
O'stad: Botica Oduber. tel 1780
S. Nicolas: Botica Central, tel 5006

Politie en Brandweer:
O'stad. tel: 1000 — 00
San Nicolas: tel: 5000
Noord: 1488
Sta. Cruz: 1635
Savaneta: 5100

Sta. Theresia Kerk. S. Nicolas:
7.30 uur Father Cullen (Engelse Missie).

Trocadero:
Jaarvergadering A.N.V.

Terrein Estrella:
7.30 uur Dames Victoria — San Nic. Jrs.
8.30 uur Heren „A" Caribe — Chinese Club.

Groeten uit Nederland

Oranjestad. — Voz di Aruba zendt morgen, Woensdagavond om 8.15 uur een groetenprogramma uit, dat in Nederland werd opgenomen. Men kan de stemmen van dr. en mevrouw J.F. de Windt en kinderen beluisteren, die uit Oegstgeest spreken en van R. Marcus, die uit Tilburg spreekt. Het programma wordt Zondagmiddag om zes uur nog eens herhaald.

Lions studeren cabaretprogramma in

Oranjestad. — De culturele commissie van de Lions is begonnen met het instuderen van een cabaretprogramma. Register en leider is de Venezolaanse consul, de heer Jezus de Lima. Medewerkenden zijn onder anderen de heer en mevrouw T. Pietersz, mevrouw Piña en de heer Mirep.

VERMOEDELIJK TENGEVOLGE van dranksmisbruik door een der chauffeurs vond een aanrijding plaats bij Tanki Leendert. Een wagen, die met veel te grote snelheid reed gierde door de bocht en botste tegen een pickup. De schade bleef beperkt tot enkele honderden guldens.

EEN ZESTIEJARIGE jongen werd aangehouden, verdacht van het stelen van gasolinebonnen. Zijn 21-jarige vriend was vermoedelijk de heler.

Hof behandeldə hedenochtend Zaak CROES

Oranjestad. — Hedenochtend vond de behandeling van de zaak Croes in hoger beroep plaats. De zitting werd voorgezeten door de president van het Hof mr F. R. Povel, terzijde gestaan door de beide rechters J. N. van Veen en mr A. H. Roose. Officier van Justitie was mr W. R. Boom, procureur-generaal. De heer G. C. Sprockel fungeerde als griffier.

Door verdediger Hartong was er slechts één getuige opgeroepen.

Dr H. M. Waszink, geneesheer-directeur van Rustoord, legde een verklaring af, waarin hij liet uitkomen, dat Richardson, toen hij zijn handtekening op het mandaat zette, door nervositeit wellicht de tekst niet gezien had.

Hierna begon het verhoor van de zeventien getuigen, die door de verdediging waren opgeroepen.

Beklaagde Croes zeide na het getuigenverhoor bereid te zijn een verklaring af te leggen. Zoals bekend weigerde Croes bij de behandeling in eerste aanleg een verklaring af te leggen.

De getuige mej. Yarzagaray zeide, dat mr Bouwer getuige Kock belet zou hebben een volledige verklaring af te leggen.

De zitting wordt voortgezet.

Tokio. — Japanse correspondenten in Peking melden, dat communistisch China meer dan 400 Japanners zal Repatrieren.

Voorts zal de as van meer dan 2.000 Japanners die tijdens de tweede wereldoorlog in China stierven, naar Japan worden gezonden.

—:—

Warschau. — De Poolse Staatssecretaris van Arbeid en Sociale Bijstand Klosiewicz, die wegens voor de partij schadelijke handelingen uit de Poolse Verenigde Arbeidspartij was gezet, is op bevel van Premier Cyrankiewicz ook van zijn functie ontheven.

Berlijn. — Volgens „Neues Deutschland", het partijorgaan van de OostDuitse communistische partij, heeft Prof. Juergen Kuczynski, een bekend historicus die beschuldigd werd van revisionistische neigingen, erkend dat hij n zijn laatste boek „het uitbreken van de eerste wereldoorlog en de sociaal-democratie „schandelijke fouten" heeft gemaakt.

EXECUTORIALE VERKOOP

art. 338-340 Rv.

Op Vrijdag, de 21e maart '58, des namiddags te 4.30 uur, zal door ondergetekende deurwaarder voor burgerlijke zaken bij het Hof van Justitie der Nederlandse Antillen en bij het Gerecht in Eerste Aanleg op het eiland Curaçao, wonende op gemeld eiland aan de Piet Kegelstraat no. 6, alhier, worden overgegaan tot de openbare verkoop van het bij proces-verbaal van ondergetekende, deurwaarder, van de 27e februari 1958 in executoriaal beslag genomen roerend goed, t.w.:

De opstallen van een houten woonhuis gelegen te Steenen Koraal no. 68 alhier op Domeingrond en is verdeeld in een zitkamer, een eetkamer, twee slaapkamers, terwijl het geheel is bedekt met zinkplaten.

Dit goed is te bezichtigen op alle dagen van 9 v.m. tot 6 uur n.m. aldaar te Steenen Koraal no. 68 alhier en wordt verkocht bij opbod tegen gerede betaling.

De deurwaarder voor burgerlijke zaken,
C. Z. MERCELINO.

Vier maal vriendelijkheid in vele talen

Gastvrouwen voor de Expo 1958

(V.l.n.r. Hilde Timmers, mevr. A. Nienhuis—Jonker, Beatrijs van Liebergen en Els Standaert).

(Van een medewerker in Nederland)

De organisatoren van de Nederlandse inzending op de Expo '58 te Brussel hebben zich gerealiseerd, dat er onder de bezoekers van deze wereldkermis heel wat zullen zijn, die als ze bij de Nederlandse afdeling belanden, geen brandende behoefte gevoelen aan een gedetailleerde voorlichting over onze pootaardappelen en zuivel, onze chemische produkten, tuinbouw, waterbouwkunde enz. Een prettige ontvangst is meer waard dan gedegen betogen en mappen vol brochures. Vandaar dat men vier dames — zeer lieve dames, mogen we wel zeggen — in dienst heeft genomen, wier hoofdtaak het wordt gastvrij op te treden. Zij weten daarbij toch nog aardig wat te vertellen over Nederland, maar wel zo belangrijk is, dat zij de vermoeide Expo-ganger aan een luie stoel en een kop koffie kunnen helpen. Wil de weer bijgekomen bezoeker zich dan alsnog grondig verdiepen in onze chemische industrie of in het Deltaplan, dan brengen de gastvrouwen hem wel bij de deskundigen, die nog beter van wanten weten.

Een ontmoeting met deze gastvrouwen — „hostesses" heten zij in modern Nederlands — is een confrontatie met evenveel internationale ervaring als vriendelijkheid. Beginnen wij bij de „chief-hostess", mevrouw A. Nienhuis-Jonker uit Eindhoven. Zij is een aantal jaren bij een van de omroepverenigingen opgetreden als gastvrouwe voor buitenlandse artisten en bezoekers en zij heeft op schepen van de Holland-Amerika Lijn gewerkt als „social directress". Mevr. Nienhuis heeft gewoond in Frankrijk, Noord-Afrika, de Verenigde Staten, Canada en Argentinië en ze heeft ongeveer de halve wereld afgereisd. Dat zij goed haar talen — Frans, Duits, Engels en Spaans — spreekt, behoeft geen betoog. Zij is het, die de drie andere dames heeft „geëxamineerd" voor zij in dienst kwamen; een niet zo eenvoudige taak: er waren meer dan honderd gegadigden voor het Nederlandse gastvrouwschap op de Wereldtentoonstelling.

Van de meisjes, die tenslotte uitverkoren werden om Nederland op charmante wijze in Brussel te representeren, is mej. Hilde Timmers uit Assen de jongste Zij heeft op reisbureaus in Nederland en in Spanje gewerkt en ze heeft reeds diverse reizen door Europa geleid. Aan de rijksuniversiteit te Groningen studeerde zij talen. Dat uitpluizen van bijvoorbeeld de phonetiek vind ik erg interessant, maar het levende contact met mensen. die een andere taal spreken, boeit me toch nog veel meer, zegt Hilde Timmers. Men mag haar met haar 23 jaar ook wel een talenwonder noemen; ze spreekt Frans, Duits,- Engels, Spaans, Portugees, Italiaans, Zweeds Noors en Fins. Zij is naar al die landen geweest om er de taal beter te pakken te krijgen.

Mej. Els Standaert (25 jaar) komt van de Franse ambassade in Den Haag. In het hotelbedrijf van haar vader te Terneuzen, op jaarbeurzen en als directie-secretaresse, in welke functie zij vele buitenlandse reizen maakte, deed zij de nodige internationale ervaring op. Ook Els Standaert mag er wat haar talenkennis betreft wezen: Frans, Duits, Engels, Spaans, Italiaans en enig Russisch. Het Italiaans heeft ze volgens haar eigen zeggen in een paar weken geleerd. Zij is de enige in het team, die wat met het Russisch overweg kan, in welke taal ze overigens nog aan het studeren is.

De hostesses krijgen in Brussel werk, dat zeer interessant, maar vrij zwaar zal zijn. Zij moeten dienst doen van 's morgens half tien tot 's avonds zes of zeven uur. Ze hebben zich verdiept in allerlei protocol- en étiquetteregels ze maken een reis door Nederland om het bedrijfsleven te leren kennen en ze gaan begin april al naar Brussel om te worden ingewijd in de geheimen van de Expo. In uniform mogen zij niet roken en sterkedrank gebruiken; in hun vrije tijd zijn zij geen hostess en kunnen ze het wel doen.

Mej. Beatrijs van Liebergen uit Maastricht, de vierde hostess, heeft ons toelichtingen gegeven bij haar uniform. Het bestaat uit een RAF-bleu mantelpak, een tikje naar de grijze kant, met bijpassende schoenen, schoudertas en een hoedje van Italiaans stro met opstaande rand. De stof van het mantelpak is palmbeach; het model „flue line". Op warme dagen kan er ook een jurk (uniform) gedragen worden. Sieraden komen bij het mantelpak niet te pas; alleen kleine oorbellen zijn toegestaan. Beatrijs van Liebergen (25 jaar; Frans. Duits Engels en Italiaans) trok haar lange witte handschoenen voor ons uit om de neutrale kleur van haar nagellak te laten zien — niet schreeuwend, want dat past niet bij een goede hostess.

Zij heeft o.m. op een reisbureau gewerkt en verbleef geruime tijd in Frankrijk, Spanje, Duitsland, Zwitserland en Tunis. Bij haar vuurproef als Expo-gastvrouw — de ontmoeting met een legertje journalisten en fotografen — vertelde ze, dat ze in Tunis eens in de Arabische winkelbuurt met de grootste moeite is los gekomen van een handelaar, die haar wilde vast houden. De meisjes zijn wel vriendelijk, maar die vriendelijkheid kent duidelijke grenzen. Op de vraag wat zij zich van de Expo voorstelt, keek Beatrijs van Liebergen ons met haar donkerbruine ogen ernstig aan en antwoordde: meehelpen aan het welslagen van de Nederlandse inzending. Zo gaat dat wanneer een hostess in haar rol komt.

—:—

Oranjestad. Er is enige beweging ontstaan in de kringen van levensmiddelen importeurs, inverband met pogingen van enkele grotere zaken om door rationeler methoden tot prijsverlaging te komen.

Een negental importeurs uit Oranjestad vergaderden zondag en gisteren om te zien of men door grotere samenwerking tussen de kleinere bedrijven tot een effektieve tegenaktie kan komen.

Ontslagen KLM-PILOTEN legden beledigende verklaringen af

Maximum salaris van de gezagvoerder bedraagt Nf. 45.000.- per jaar

Schiphol. — Maandag vertrok de K.L.M.-Superconstellation „Isotoop" naar Londen om Passagiers voor een chartervlucht voor de Iranian Petroleum Comp. op te nemen. Het toestel werd gevlogen door de gezagvoerder Deknatel, die zaterdag telegrafisch zijn lidmaatschap van de Vliegersvereniging heeft opgezegd, en de heer Houba, die nog steeds lid is.

Later vertrok de DC-7 C „Rode Zee" via Prestwick naar New York, gevlogen door de gezagvoerders Schipper en Warnink, van wie de eerste nog wel en de laatste sinds maandagmiddag niet meer op de ledenlijst van de vereniging voorkomt.

Ten huize van de minister van Sociale Zaken heeft maandag een bespreking plaats gehad van de minister van Sociale Zaken, de minister van Verkeer en president-direkteur van de KLM.

Het bestuur van de Vliegersvereniging zeide in een verklaring o.m., dat verscheidene telegrammen waren ontvangen, waarin adhesie werd betuigd met de aktie, waaronder een van een bekende figuur uit de industriële wereld. Nogmaals werd gewezen op het feit, dat de staking werd uitgeroepen uit hoofde van rechtvaardigheid. De door de leden der vereniging aangewezen woordvoerders mogen niet worden ontslagen, omdat zij uitvoeren wat hun door de leden is opgedragen. Sinds het besluit tot staking in werking trad, zijn 14 vliegers lid van de vereniging geworden, drie leden hebben bedankt en een aantal vliegers, die geen lid zijn, hebben hun instemming met de aktie betuigd, zonder dat zij het voornemen te kennen gaven tot de vereniging toe te treden. De vliegers zijn zeer getroffen door de tegen twee van hun leden getroffen maatregelen. Zij zijn ervan overtuigd, dat generaal Aler deze reaktie van de vliegers van te voren heeft zien aankomen. De piloten hopen, dat er een periode van stabiliteit zal komen in de KLM, als de voortreffelijke geest, die in vroegere jaren in de maatschappij heeft geheerst, zal zijn teruggekeerd. Zij hebben vernomen, dat een politieescorte is gegeven aan de twee gezagvoerders, die maandag wensten te vliegen, dit is alleen gegeven voor propaganda-doeleinden, omdat men wist, dat fotografen en filmoperateurs aanwezig waren, aldus de vliegers. Geen enkele poging is of zal worden gedaan om te beletten, dat de vliegers, die willen vertrekken, daarvoor de mogelijkheid krijgen.

Op vragen werd o.m. gezegd, dat men verwacht, dat de zaak van het ontslag over ca. twaalf dagen bij het kantongerecht zal voorkomen. Er is een fonds, waaruit vliegers eventueel kunnen worden gesteund, wanneer zij in financiële moeilijkheden dreigen te komen.

De ontslagen piloten, een Nederlander en een Engelsman, werden door de president-direkteur van de KLM, de heer I. A. Aler, ervan beschuldigd, dat zij onjuiste en beledigende verklaringen hadden afgelegd, die „schadelijk voor de maatschappij" zijn. Onder andere zouden zij gezegd hebben, dat de maatschappij haar aandeelhouders had misleid ten aanzien van de hangende loononderhandelingen en „misbruik" had gemaakt van medische rapporten bij het beoordelen van de verdiensten van sommige piloten.

De KLM-piloten hebben sinds geruime tijd aangedrongen op salarisverhoging en voeren daarbij aan, dat zij minder worden betaald dan hun collega's in andere landen. In juli vorig jaar verwierp de maatschappij een verzoek om een salarisverhoging van 50% en in november werd het geschil voorgelegd aan het College van Rijksbemiddelaars, welks uitspraak bindend is. Het College, waarin ook vertegenwoordigers van de vakbonden zitting hebben, wees deze bijzondere grondslag voor een salarisverhoging af, maar verklaarde, dat verbetering kon worden gebracht wat betreft de promotiekansen en de pensioenen en adviseerde de onderhandelingen te hervatten. De vorige week deelde minister J. G. Suurhoff van Sociale Zaken en Volksgezondheid mede, dat hij hoopt een spoedige oplossing te vinden op grond van een aanbeveling, die hij spoedig zou doen. Zowel de piloten als de direktie kondigden aan, dat zij het oordeel des ministers zouden aanvaarden om de onderhandelingen voort te zetten. Alvorens de onderhandelingen echter konden worden hervat, deelden twee piloten aan de pers mede, dat er onder hun collega's „ernstige ontvredenheid" heerste over de houding en de handelingen der maatschappij tijdens de besprekingen.

Een woordvoerder van de KLM deelde mede, dat het salaris van een gezagvoerder met inbegrip van de pensioenvoordelen, die door de maatschappij worden betaald, zo hoog kan zijn als Nf 45.000,— of circa 10.840 dollar per jaar, en dat het salaris van een pas in dienst getreden vlieger Nf 11.000 of circa 2900 dollar bedraagt.

De ... werd de 15e nationale sleutelloop in Leidse Hout gehouden. ... werd door Koster van de Trekvogels met ruime voorsprong gewonnen.

Van de Groene Tennistafel

E. N. J. - tafeltennisploegen leverden opmerkelijke prestaties

Willemstad. — Nu de competitie op een oor nu gevild is en de stand in de diverse afdelingen wat overzichtelijker is geworden, blijkt eens te meer welk een kracht er in de vereniging E.N.J. schuilt. Startten zij het vorige seizoen met 2 teams, die beiden kampioen werden, nu zijn er van de 4 teams reeds 2 kampioen, één bijna en is er een team als tweede geëindigd.

Vooral de prestatie van het eerste team is vermeldenswaard. Waren zij vorig jaar een goed tweedeklasteam, nu zijn het 3 niet te onderschatten eersteklasspelers geworden. Dat ook een specifiek Curaçaose vereniging door en door gezond kan zijn hebben de Entre Nous Juvenils nu wel zonneklaar bewezen. Zonder iemand tekort te doen, is dit toch wel grotendeels te danken aan de bezielende leiding van de actieve voorzitter G. Coffi, zonder wie E.N.J. niet zou zijn, wat het nu is.

Aangezien in de dames eerste klasse C.S.C. A reeds enkele weken kampioen is, zijn de resterende uitslagen eigenlijk van ondergeschikt belang. Dat C.P.N. A wederom 2 nederlagen te slikken kreeg, is vooral voor Mevrouw Holster een teleurstelling, daar het zeker niet aan haar gelegen heeft, dat de Pletterijdames slechts 1 punt in deze competitie konden vergaren.

C.S.C. B heeft bewezen in de eerste klasse thuis te horen. Zij eindigden met slechts 1 punt achterstand

De eindstand is:

	gesp.	punten
1. **C.S.C. A**	8	16
2. Asiento A	8	10
3. C.H.C. A	8	7
4. C.S.C. B	8	6
5. C.P.N. A	8	1

In de 2e klas van de dames competitie gebeurden ook geen frappante dingen, al zijn de resultaten van het C.P.N. B team de laatste tijd wat achteruit gegaan.

De stand is hier:

1. **Asiento B**	9	17
2. P.O.C. A	10	14
3. Asiento C	10	9
4. C.P.N. B	8	8
5. H.F.S. A	10	8
6. de West A	9	0

Bij de 1e klas heren bleef H.F.S. ijverig punten vergaren, hoewel hun ijver wel wat laat is. P.O.C. 1 en Barge's Bad 1 werden beiden met 6-4 geslachtofferd.

De volgorde is:

1. **E.N.J. 1**	12	21
2. H.F.S. 1	12	17
3. Asiento 1	11	14
4. Barge's Bad 1	11	12
5. P.O.C. 1	12	6
6. Sithoc 1	11	5
7. C.S.C. 1	11	5

In afdeling 2A is nog geen beslissing gevallen, hoewel E.N.J. 2 wel haast zeker kan zijn van het kampioenschap, ook als het tot een beslissingswedstrijd met M.S.V. 1 mocht komen, C.H.C. 1 heeft de wekenlange nek — aan — nek race niet vol kunnen houden en is wat teruggevallen.

De ranglijst is als volgt:

1. E.N.J. 2	14	25
2. M.S.V. 1	13	23
C.H.C. 1	13	20
Sithoc 2	13	12
H.F.S. 3	12	11
de West 1	13	8
C.S.C. 3	12	3
Asiento 2	14	2

In de 2e klasse B, of wat daarvan over is na het wegvallen van M.S.V. 2 en H.F.S. 2 veroverde C.S.C. 2 het kampioenschap, zodat er nu dubbel feest is op Scharloo. Aan Ivan Moreno, George Brandao en Richard Salas onze hartelijke gelukwensen.

De eindstand is hier:

1. **C.S.C. 2**	8	14
2. Barge's Bad 2	8	13
3. L.R.D. 1	8	9
4. C.P.N. 1	8	4
5. P.O.C. 2	8	0

In afdeling 3A zag kampioen E.N.J. 3 zijn tegenstanders wederom niet verschijnen. Ze zijn kennelijk bang geworden voor dit team dat zonder puntenverlies op de eerste plaats beslag legde.

Hier is de stand:

1. **E.N.J. 3**	10	20
2. de West 2	10	13
3. H.F.S. 4	7	9
4. C.P.N. 3	7	4
5. P.O.C. 4	8	4
6. L.R.D. 3	8	0

L.R.D. 2 zag kans om vriend en vijand te verrassen door het kampioenschap in klasse 3B te behalen. In een wedstrijd waar de telefunken van afsprongen overmeesterden zij M.S.V. en konden de antenes uitgestoken worden.

De stand is:

1. **L.R.D. 2**	10	16
2. E.N.J. 4	10	15
3. M.S.V. 3	9	13
4. C.P.N. 2	9	5
5. P.O.C. 3	9	4
6. Asiento 3	9	3

De uitslagen van deze week gespeelde wedstrijden zijn:

Dames:

1e kls.: C.H.C. A — C.P.N. A 9-1; C.P.N. A — C.S.C. B 4-6.
2e kl.: Asiento C — De West A 10-0; H.F.S. A — P.O.C. A 4-6. H.F.S. A — C.P.N. B 10-0; Asiento C — P.O.C. A 4-6.

Heren:

1e kl.: H.F.S. 1 — P.O.C. 1 6-4; H.F.S. 1 — Barge's Bad 1 6-4.
2e kl. A: Sithoc 2 — E.N.J. 2 1-9; E.N.J. 2 — C.S.C. 3 10-0; M.S.V. 1 — C.H.C. 1 10-0; de West 1 — Sithoc 1 6-4; C.H.C. 1 — E.N.J. 2 3-7; C.S.C. 3 — H.F.S. 3 3-7.
2e kl. B.: C.S.C. 2 — Barge's Bad 2 5-5; C.P.N. 1 — Barge's Bad 2 3-7.
3e kl. A: E.N.J. 3 — L.R.D. 3 10-0.
3e kl. B.: Asiento 3 — P.O.C. 3 6-2; M.S.V. 3 — L.R.D. 2 3-7.

Prof. BEEL lid Raad van State

Den Haag. — Bij K.B. is met ingang van 1 april 1958 benoemd tot lid van de Raad van State prof. dr L. J. M. Beel, minister van Staat, oud-minister van Binnenlandse Zaken.

Vrijdag a.s. Statenvergadering

Willemstad. — Op Vrijdag 21 maart a.s. zullen de Staten van de Nederlandse Antillen in een buitengewone vergadering bijeenkomen, des voormiddags om 10.00 uur.

Deze bijeenkomst vindt plaats t.g.v. de beëdiging van de tweede vervanger van de Gouverneur van de Nederlandse Antillen, de heer C. Winkel Gtzn.

—.—

New Dehli. — In een Indisch dorp heeft een vrouw zich op de brandstapel geworpen, waarop haar man verbrand werd, zo meldt het Indische persbureau „U.P.I." zoals bekend is dit een oud gebruik onder de Hindoes, dat langzamerhand verdwijnt.

Zandvoort beleefde dezer dagen een bijna zomerse drukte. Gelokt door het warme voorjaarszonnetje, zat men gezellig in dikke winterjassen tussen de sneeuw op de strandterrasjes.

Sovjet-Unie stelt vredesplan voor

Opheffing van Amerikaanse bases in het buitenland geeist

Moskou. — De Sovjet-Unie heeft op een persconferentie in het ministerie van buitenlandse zaken te Moskou voorstellen gedaan inzake een verbod om de kosmische ruimte te gebruiken voor militaire doeleinden, de opheffing van militaire bases in het buitenland en internationale samenwerking bij de exploratie van de kosmische ruimte.

Volgens de voorstellen, die op een topconferentie zouden kunnen worden besproken, zouden de regeringen moeten overeenkomen alleen raketten de ruimte in te sturen in overeenstemming met een internationaal program.

De opheffing van militaire bases in het buitenland zou allereerst die in Europa, het Midden-Oosten en Noord-Afrika moeten betreffen.

Passend internationaal toezicht op het nakomen van de aangegane verplichtingen zou in het kader van de Verenigde Naties tot stand moeten worden gebracht.

Verwijzend naar Eisenhowers voorstellen aan Boelganin zegt de verklaring, dat van Amerikaanse zijde voorgesteld wordt eenzijdig de internationale ballistische raketten te verbieden.

Niet echter de intercontinentale ballistische raket vertegenwoordigt op zich een gevaar, aldus de 1500 woorden tellende Russische verklaring, maar de atoom- en waterstofbommen, die door die raketten overgebracht kunnen worden.

De intercontinentale ballistische raket is een voldongen feit. Wetenschap en techniek stellen zich thans tot taak nog machtiger kosmische raketten te lanceren deze vooruitgang kan niet tegengehouden worden en dat zou ook niet in het belang van de mensheid zijn. Maar de leiders der staten hebben de plicht de wetenschappelijke vooruitgang te leiden langs uitsluitend vreedzame wegen, als er geen akkoord wordt bereikt over verbod van atoomwapenen en aanwending van nieuwe successen van wetenschap en techniek voor vreedzame doeleinden, zal de dreiging van een atoomoorlog op de wereld blijven drukken, aldus de Russische verklaring.

Bovenstaande Russische voorstellen aan het Westen hebben geen enthousiasme in Washington gewekt.

Een functionaris van het ministerie van buitenlandse zaken zei, dat alleen persberichten over de voorstellen waren ontvangen en dat het ministerie eerst de volledige verklaring wil bestuderen alvorens officieel commentaar te leveren. „Maar voorzover wij tot nu toe kunnen constateren heerst er een opmerkelijk gebrek aan uitbundigheid in het ministerie. Het blijkt allemaal al eens eerder te zijn gezegd", aldus de woordvoerder.

Een woordvoerder van het Britse ministerie van buitenlandse zaken wilde geen officiële commentaar geven, omdat men de nieuwe voorstellen alleen nog maar uit persberichten kent.

Waarnemers verklaarden, dat de Russen opnieuw bewezen hebben dat zij de Ver. Naties alleen maar willen inschakelen als dat in hun kraam te pas komt. Voor toezicht op het gebruik van de kosmische ruimte willen zij de Ver. Naties inschakelen, maar zij verzetten zich tegen behandeling van de ontwapeningskwestie in de volkerenorganisatie, aldus de waarnemers.

In gezaghebbende kringen van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken noemde men de Sowjetvoorstellen „absoluut onaanvaardbaar". Het westen kan niet instemmen met opheffing van de Amerikaanse bases in het buitenland, zolang geen allesomvattende ontwapeningsovereenkomst voor gewone en kernwapens onder doelmatige internationale controle is bereikt.

Nieuws van de schaakvereniging „Curacao"

Willemstad. — De Pools-Argentijnse Grootmeester Najdorf hield zijn eerste simultaan-sèance in het Paviljoen Rust & Burgh tegen 29 spelers (waarvan 2 blind) en binnen 3 uur waren alle partijen afgelopen.

Najdorf won 26 partijen en speelde 3 remise, zodat hij een pracht score van 94.9% haalde. De remisespelers waren:

K. W. Coppoolse („Dr. Max Euwe")
E. G. Hudson („Curaçao") (blindpartij); G. H. de Koning („Curaçao") (blindpartij).

Clubkampioenschap 1958

Het programma voor **a.s. donderdag** luidt:

Tejera — J. de Vries; Weida — Moron; v. Herksen — Hudson; de Castro — Zonenschain; Santine — Jong; Steunebrink — Rigaud; v. Nieuwburg — Dissels.

Beslissingspartijen om het kampioenschap van Curaçao 1957.

1e partij: Fernan — Thomas afgebroken
2e partij: Fernan — Thomas 1-0.

Bokser was na K.O. 293 dagen bewusteloos

Manchester. — De Bantamgewicht bokser Jackie Tiller, die na een knock-out in mei vorig jaar 293 dagen lang bewusteloos in een ziekenhuis te Manchester ((Engeland) heeft gelegen, is dezer dagen gedeeltelijk verlamd en in semi-coma naar huis gegaan.

Zijn ouders geloven, dat het thuis-zijn kan bijdragen tot zijn herstel. Tiller heeft eén operatie aan zijn hersenen ondergaan.

GAILLARD bindt strijd aan tegen links en rechts EXTREMISME

Parijs. — Op het vliegveld Odly zijn in de nacht van maandag op dinsdag 160 gendarmes uit Bone en Constantine (Algerië) aangekomen. Zij hadden hun uitrusting bij zich. Zondagavond zijn reeds versterkingen voor de Parijse politie aangekomen met het oog op eventuele relletjes bij de betogingen, die van extremistische zijde worden verwacht. André Roches algemeen direkteur van de partijse gemeentepolitie, is ontslagen.

Premier Gaillard van Frankrijk heeft vanmorgen in de Nationale Vergadering gezegd, dat „minder dan duizend" politiemannen buiten dienst en in burger deelgenomen hebben aan de betoging van donderdag buiten de poorten van het gebouw van de Nationale Vergadering.

De regering, aldus Gaillard, wil de ernst van dit incident niet bagatelliseren maar wil vermijden, dat een minderheid van dubieze elementen en het gros van het Parijse politiekorps, dat de incidenten van donderdag afkeurt, over een kam geschoren worden.

De Franse permier is van mening, dat het gevaar bestaat, dat een rechts extremisme de kop weer opsteekt en met patriottische leuzen ongeregeldheden in Parijs wil uitlokken, waardoor Frankrijk zou kunnen worden verzwakt in zijn pogingen de moeilijkheden in Noord-Afrika het hoofd te bieden. Aan de andere kant streefde het linkse extremisme, dat zegt de republiek te verdedigen, in werkelijkheid naar afdanking van de republiek te eigen bate. Gaillard spoorde aan tot eenheid.

Terwijl de Franse premier zijn rede uitsprak, werd het gebouw van de Nationale Vergadering door een politiemacht van vijfhonderd man bewaakt. De laatste dagen en ook vannacht zijn politieversterkingen uit de provincie naar Parijs gezonden met het oog op mogelijke botsingen tussen communisten en aanhangers van uiterst rechts, welke groeperingen beide voor vanavond bijeenkomsten hebben belegd. Naar schatting zouden de politieversterkingen in het gebied van Parijs 8000 tot 13.000 man omvatten.

Sovjet modepraatje geeft Russische vrouwen instructies

Londen. — Radio-Moskou heeft de Russische vrouwen erop gewezen, dat heupwiegen en Rock 'n Roll niet voor haar zijn. In een modepraatje waarin „vrouwelijke kleding, die de zachte vrouwelijke lijnen en gratie accentueert" werd aangeprezen, zeide de spreekster: „Het poseren zoals sommige vrouwen doen met het geheel onnodig tonen van de beweeglijkheid van hun heupen onder het lopen, is niet erg aantrekkelijk om te zien. Het mag dan al een goede oefening zijn voor mannequins in het buitenland, die schaamteloos rock 'n rollen met het nodige afgrijselijke gewentel en gedraai, maar het past onze meisjes in het geheel niet."

Ook werd kritiek geleverd op de Russische gewoonte om zich in het openbaar in vakantiecentra in pyjama of kamerjas te vertonen en op de vrouwen, die in avondjaponnen van gordijnstof naar de opera gaan.

—:—

Pretoria. — Volgens officiële ramingen, bedraagt het aantal inwoners van Zuid-Afrika thans 14.5 miljoen zielen. Hiervan zijn 9.606.000 Afrikaners, 3.000.000 blanken, 1.360.000 kleurlingen en 441.000 Aziaten.

Het Curacaos elftal voor Europa

Willemstad. — Nog slechts een maand scheidt ons thans van het vertrek van het Curaçaose voetbalteam naar Europa. Gedurende het komende weekeinde zullen wij kunnen zien hoe ons elftal zich gedraagt tegenover een sterke buitenlandse club als „Sportboys" uit Lima, Peru Na deze twee wedstrijden zal waarschijnlijk de definitieve selectie worden samengesteld, die uitverkoren wordt voor de Europese reis. De taal van de persoon (personen), die zich hiermede zal (zullen) moeten belasten, zal geen gemakkelijke zijn, en hoe goed hij zich van zijn taak zal weten te kwijten, kritiek zal nooi uitblijven.

In dit verband willen wij even een geval aanhalen, waarover men het de laatste dagen nogal vaak heeft.

Na de wedstrijd tussen SUBT en Centro Dominguito raakten twee spelers, een van elke club, met elkaar slaags over een reeds oude kwestie. Wat willen nu de geruchten? Dat een der spelers, om eventuele ruzie gedurende de reis te voorkomen, zal moeten achterblijven. Deze speler van Centro Dominguito, met name Ibi Jansen, heeft na het incident van Giribaldi steeds op de linkshalfplaats getraind en voor zover wij dit kunnen beoordelen, is er momenteel geen betere voor deze post. Wij vragen ons af waarom juist deze maatregel getroffen moet worden. Kan men de spelers niet bij elkaar brengen en hun de zaak uitleggen, of indien men toch drastisch wil optreden, dan moeten beiden maar thuis blijven, immers „waar twee vechten, hebben beiden schuld".

JONG CURACAO op Boekenmarkt

(Vervolg van ...)

de huiselijke haard zullen ... opgezocht.

Ja, de autogrammenjacht ... de kinderboekenmarkt hoogtij ... jongens en meisjes van vier tot tien jaar rennen van het ene ... letje naar het andere en verzame... len verwoed handtekeningen.

„Waarom doe je dat eigen...", vroeg een slungelachtige jongen een jaar of zeventien aan een ... ventje, dat met een sneltrein ... overal doorheen schoof.

„Uit de weg, jò", riep het jo... gebiedend. In zijn hand had hij ... stapel kartonnetjes, papierschi... en agendablaadjes. „Drie sc... sters kan ik inruilen tegen één Lenstra!"

Een tienjarig meisje keek met ... wonderende blikken naar Diet ... mer. Zij spaarde handteken... omdat het zo „enig" was....

Een deftige mevrouw stapte ... haar dochter aan de hand naar ... stalltje van Hermine IJzer... vastberaden en met de blik ... iemand, die weet wat zij wil. ... aan," zei ze tegen haar dochter ... is een goed boek, daar heb ik ... om liggen grienen...." Het ... bladerde met critische blik het ... door.

„Wil je nu niet van die lieve ... vrouw een handtekening, Loek?" ...

„Ik kijk wel uit", antwoordde ... dochter verontwaardigd, „ik ... mijn mooi boek niet verknoeien."

Ook de Curaçaose kinderen ... er rond, alsof zij op Curaçao ... trouwste bezoekers waren ... van ontelbare boekenmarkten.

„Anne de Vries is een MAN", ... het meisje verbaasd uit.

„Schrijvers zijn echte ... mensen," kwam de jongen trots ... ellen. „Ik heb een hele tijd ... praten met mijnheer Norel."

Ook zij verzamelden handteke... gen, luisterden naar Han Hoekstra ... die met luide stem een fragment ... zijn boek vertelde, bladerden ... boeken van Annie Schmidt en ... drongen zich tenslotte, aangetrokken ... door het woord „Brakkeput" ... stalletje van Miep Diekmann, ... zij door de fotograaf werden ver...

De k o o p markt is van lieverlede ... een k ij k markt geworden, maar ... omzet op zo'n dag valt toch heus ... mee. Er komen kinderen met ... van thuis, er komen ouders ... hun gemak een boek uitzoeken ... daarbij de raad van de schrijver ... inwinnen.

Het is te begrijpen, dat de ... het enorm druk hebben, maar ... contact met hun jonge lezers ... teressen en de bestudering van ... spontane reacties is de moeite ... volle waard. Onbeschrijflijk ... geduld, waarmee de auteurs de ... lijke vragen beantwoorden; ze ... teren naar commentaar op hun ... en en worden zelfs geïnterpelleerd ... over een bepaald werk. Het con... is er, ze leven mee met de kinderen ... en deze steken op hun beurt veel ... zodat zij niet alleen met handteke... ningen naar huis terugkeren....

Jules de ...

Utrechtse Jaarbeurs vanmorgen geopend

Utrecht. — In Utrecht is ... morgen de 70ste internationale ... beurs geopend. Tot en met 27 ... zullen ruim 3000 firma's uit 23 ... len aan deze manifestatie deel... men. De inzendingen bestrijken ... expositieoppervlakte van 63 000 ... bijna 20.000 vierkante meter ... dan het vorige jaar.

De voorjaarbeurs die een ... spiegeling is van de steeds toe... nemende industrialisatie van Neder... land, telt 1525 Nederlandse deel... ners met produktie uit 30 vers... ende branches.

Er zijn inzendingen uit ... Duitsland (607), Groot-Brittannië ... 308), de Verenigde Staten ... België (100), Frankrijk (73), ... serland (72), Zweden (39), Italië ... Denemarken (27), Tsecho-Slowakije ... (27),Oost-Duitsland (23), Oostenrijk ... (18), Noorwegen (6), Japan (4), Ca... da (4), Finland (3), Luxemburg ... Ierland (1), Lichtenstein (1), Mo... (1) en Pakistan (1).

Z.E. Gouverneur SPEEKENBRINK hedenmorgen naar Nederland vertrokken

Willemstad. — Hedenochtend ... elf uur vertrok gouverneur Speeken... brink per KLM naar Havana ... vandaar via Washington naar Ne... derland te reizen voor het voeren ... van routine-besprekingen, welke, ... als bekend, ieder jaar eenmaal plaats... vinden.

Zijne Excellentie werd uitgeleide ... gedaan door de wnd gouverneur ... Winkel, de wnd minister-president ... mr S. W. van der Meer, de ... voorzitter van de Raad van Advies ... de heer De la Try Ellis, gezaghebber ... Gorsira, de commandant van de ... macht commandeur H. A. W. G... sens en de direkteur van het kabinet ... mr P. G. Hooghoudt. Een gewapende ... macht van mariniers bracht de ... dige eerbewijzen.

De gouverneur zal samen ... mevr. Speekenbrink, die reeds ... vakantie in Nederland vertoeft, ... „Oranje Nassau" terugreizen en ... omstreeks 26 april as. op Curaçao ... terug te zijn.